

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om beskattningsförfarande och lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att bestämmelserna om dokumentation av internprissättning i lagen om beskattningsförfarande ändras. Dessutom ska det till lagen fogas en skyldighet att lämna en land-för-land-rapport för beskattningen till Skatteförvaltningen. I lagen ska det också föreskrivas om skatteförhöjning vid land-för-land-rapport för beskattningen. Skatteförvaltningen bemyndigas att meddela noggrannare föreskrifter om land-för-land-rapporten för beskattningen.

I propositionen föreslås dessutom att lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet ändras. Genom propositionen genomförs de ändringar som gäller land-för-land-rapporteringen för beskattningen i det direktiv som genomförts genom lagen.

Lagarna avses träda i kraft vid ingången av 2017. Lagen om beskattningsförfarande ska tillämpas första gången vid beskattningen för de skatteår som börjar den 1 januari 2017 eller därefter. När det gäller land-för-land-rapporten för beskattningen tillämpas lagen första gången på de uppgifter som ska lämnas om räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2016 eller därefter.

MOTIVERING

1 Nuläge

Enligt 14 a § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) ska den skattskyldige upprätta en skriftlig utredning om sådana transaktioner som denne under skatteåret genomfört med parter i intressegemenskap. Med en transaktion som genomförts i intressegemenskap avses en transaktion som genomförts med en utländsk part i intressegemenskap i enlighet med 31 § i lagen om beskattningsförfarande. Med dokumentation av internprissättning avses dokumentation som upprättats om sådana transaktioner. Syftet med dokumentationen av internprissättningen är att visa att den skattskyldiges transaktioner i intressegemenskap följer principen om marknadsmässiga villkor i 31 § i lagen om beskattningsförfarande. Dokumentationsskyldigheten gäller också transaktioner mellan ett utländskt företag och dess fasta driftställe i Finland. Små och medelstora företag är befriade från dokumentationsskyldigheten. Skatteåret 2014 uppgav drygt 2 100 skattskyldiga att de var skyldiga att dokumentera internprissättningen i Finland.

Dokumentationen av internprissättningen ska enligt 14 b § i lagen om beskattningsförfarande innehålla en beskrivning av affärsverksamheten och av relationer i intressegemenskap samt uppgifter om transaktioner. Dessutom ska den innehålla en funktionsanalys, en jämförbarhetsanalys och en beskrivning av internprissättningsmetoden, om det sammanlagda värdet av transaktionerna mellan den skattskyldige och den andra parten under skatteåret uppgår till över 500 000 euro. Enligt 14 c § i lagen om beskattningsförfarande ska dokumentation av internprissättningen lämnas till Skatteförvaltningen på begäran av skattemyndigheten inom 60 dagar efter uppmaning från skattemyndigheten. Tidsfristen för inlämnande av kompletterande tilläggsutredningar är 90 dagar. Skattemyndigheten kan på begäran förlänga tidsfristerna.

Om skatteförhöjning som påförs i fråga om dokumentation av internprissättning föreskrivs det separat. Om dokumentationen av internprissättningen eller en kompletterande tilläggsutredning inte lämnats in inom den tid som avses eller om de lämnats in med väsentliga fel eller brister kan en skatteförhöjning om högst 25 000 euro påföras enligt 32 § 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) publicerade 2013 en utredning om skattebaserosion och vinstflyttning, BEPS (*Base Erosion and Profit Shifting*). Det är fråga om strategier för skatteplanering vid vilka man drar nytta av skillnader mellan olika staters beskattningsbestämmelser så att vinsten flyttas för beskattning i stater eller jurisdiktioner med låg beskattning eller nollbeskattning. Den stat som beskattar inkomsten har litet eller inget samband med den ekonomiska och värdeskapande verksamhet som genererar inkomsterna.

OECD publicerade 2013 en handlingsplan (*Action Plan on Base Erosion and Profit Shifting*), som innehåller 15 åtgärder för att lösa BEPS-situationer. I handlingsplanen konstateras bland annat att den informationsasymmetri som råder mellan de skattskyldiga och skattemyndigheterna försämrar förmågan att kontrollera principen om marknadsmässiga villkor och ökar möjligheterna för uppkomst av BEPS-fenomen. Det kan vara svårt för skattemyndigheterna att få en helhetsbild av den skattskyldiges globala värdekedja. I handlingsplanen påpekas också att staternas olika dokumentationsskyldigheter medför extra kostnader för de skattskyldiga.

I OECD:s handlingsplan inkluderades åtgärd 13 om dokumentation av internprissättning. Målet med den är att ur skatteförvaltningarnas synvinkel öka insynen när det gäller informationen om de skattskyldiga samtidigt som man beaktar kostnaderna det innebär för företagen. Enligt

RP 142/2016 rd

åtgärd 13 ska företagen lämna behövliga uppgifter om den globala allokeringen av inkomster, den ekonomiska verksamheten och skatt som betalats till olika stater.

I oktober 2015 publicerade OECD riktlinjer om dokumentation av internprissättning och om land-för-land-rapporter med anknytning till åtgärd 13 (*Action 13: Final Report. Transfer Pricing Documentation and Country-by-Country Reporting*), nedan *BEPS-riktlinjer för dokumentation*. I rapporten behandlas riktlinjer om informationsinnehållet i dokumentationen av internprissättningen och land-för-land-rapporterna samt om implementeringen. Riktlinjerna ersätter det tidigare innehållet i kapitel V i OECD:s rapport om principer för internprissättning avsedda för multinationella företag och skatteförvaltningar, nedan *OECD:s internprissättningsanvisningar*.

Enligt BEPS-riktlinjerna för dokumentation består dokumentationen av internprissättningen av tre delar: 1) uppgifter om hela koncernen (*master file*), 2) uppgifter om ett enskilt företag som finns i ett visst land (*local file*) och 3) landsspecifika uppgifter om ekonomiska omständigheter i fråga om de stater och jurisdiktioner där det internationella företaget bedriver verksamhet (*country-by-country report*). Enligt riktlinjerna är målet med internprissättningsdokumentationen att säkerställa att de skattskyldiga överväger hur marknadsmässigt genomförda deras transaktioner är och att detta sker så fortlöpande som möjligt. Dessutom skulle informationen från dokumentationen av internprissättningen kunna användas vid skatteförvaltningarna som stöd vid riskanalyser för att de ska kunna utföras så effektivt som möjligt. Ett tredje mål med internprissättningsdokumentationen är att den ska kunna fungera som uppgiftskälla vid skattegranskningar. I BEPS-riktlinjerna för dokumentation konstateras det uttryckligen att skattemyndigheten har rätt att av den skattskyldige få andra uppgifter än de som ingår i dokumentationen av internprissättningen. OECD har särskilt konstaterat att uppgifter från en country-by-country report inte enbart skulle kunna användas för riskanalyser av internprissättningen, utan även för bedömning av risker som hör samman med andra BEPS-fenomen och för ekonomiska och statistiska analyser.

Enligt BEPS-riktlinjerna för dokumentation ska varje skatteförvaltning begära de centrala uppgifterna som ingår i master file och uppgifterna om de enskilda företagen som ingår i local file av den skattskyldige som befinner sig i staten. Country-by-country-uppgifterna begärs däremot i regel av koncernens yttersta moderföretag i dess hemviststat och det är rapporteringsskyldigt då vissa villkor är uppfyllda. Därefter ska det yttersta moderföretagets hemviststat lämna de här uppgifterna genom automatiskt utbyte av upplysningar till de stater och jurisdiktioner som country-by-country-uppgifterna gäller och med vilka det yttersta moderföretagets hemviststat har ingått ett avtal mellan de berörda myndigheterna om detta. Under vissa omständigheter kan också ett lokalt koncernföretag, som inte är koncernens yttersta moderföretag, vara skyldigt att rapportera country-by-country-uppgifterna i andra hand. Förutsatt att vissa villkor är uppfyllda kan en koncern också utse ett koncernföretag till rapporteringsskyldig. Staterna utbyter de upplysningar som de fått av de rapporteringsskyldiga automatiskt. Finland undertecknade den 27 januari 2016 tillsammans med 30 andra stater ett multilateralt avtal mellan berörda myndigheter om automatiskt utbyte av land-för-land-upplysningar. Sedan dess har sex nya stater anslutit sig till avtalet. För att förpliktelseerna i avtalet ska kunna sättas i kraft krävs att man i staterna stiftar lagar om country-by-country-uppgifterna samt vissa andra åtgärder. I avtalet mellan de berörda myndigheterna finns bestämmelser om sekretess, användning och utbyte av upplysningar i fråga om country-by-country-uppgifterna.

I BEPS-riktlinjerna för dokumentation betonas att det är viktigt med tanke på både de skattskyldiga och skatteförvaltningarna att anvisningarna implementeras konsekvent och i så stor utsträckning som möjligt. Hur de nya anvisningarna om master file, local file och country-by-country-uppgifterna implementeras bevakas fortlöpande av OECD. En helhetsutvärdering av dem sker 2020, när några års erfarenheter finns tillgängliga.

RP 142/2016 rd

Även inom Europeiska unionen (EU) har det redan under flera år betonats att internationell affärsverksamhet är förknippad med skattemässiga problem och att staterna förlorar skatteinkomster till följd av dem. EU:s olika organ har lagt fram olika åtgärder när det gäller öppenhet och informationsutbyte för att bekämpa skattebedrägeri, skatteflykt och aggressiv skatteplanering.

Europeiska unionen offentliggjorde den 28 januari 2016 ett förslag till direktiv, enligt vilket en land-för-land-rapport i enlighet med åtgärd 13 i OECD:s BEPS-rapport ska implementeras i medlemsstaterna. Ekofinrådet antog direktivet den 25 maj 2016. Direktiv 2016/881/EU trädde i kraft den 3 juni 2016. Enligt direktivet ska sådana företag med hemvist i medlemsstaterna som är så kallade yttersta moderföretag rapportera uppgifterna i land-för-land-rapporten till hemviststaten. Med stöd av direktivet kan också ett annat företag än ett yttersta moderföretag i en medlemsstat bli rapporteringsskyldigt, om medlemsstaten inte får uppgifterna av det utländska moderföretagets hemviststat och vissa villkor är uppfyllda. I enlighet med direktivet kan också ett annat företag än det yttersta moderföretaget utses till rapporteringsskyldigt. En medlemsstat ska lämna de uppgifter den fått av den rapporteringsskyldige genom automatiskt utbyte av upplysningar till de övriga medlemsstater som uppgifterna gäller. Enligt direktivet inleds rapporteringsskyldigheten för de yttersta moderföretagen och utbytet av upplysningar som gäller denna från och med räkenskapsperioden 2016. När det gäller övriga rapporteringsskyldiga är det enligt direktivet möjligt att föreskriva om att skyldigheten ska börja gälla för de räkenskapsperioder som påbörjas 2017.

Rådets direktiv 2016/881/EU, som gäller land-för-land-rapporter som ska lämnas till skatteförvaltningen, har tagits in det så kallade handräckningsdirektivet. Mellan EU:s medlemsstater tillämpas sedan den 1 januari 2013 rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, nedan *handräckningsdirektivet*. Det har genomförts genom lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet (185/2013). Handräckningsdirektivet har ändrats genom rådets direktiv 2014/107/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning, som har genomförts genom lagen om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet (1703/2015). Handräckningsdirektivet har vidare ändrats genom rådets direktiv 2015/2376/EU om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning.

Handräckningsdirektivet omfattar alla de skatter som tas ut av en medlemsstat och dess enheter eller lokala myndigheter, eller på dessas vägnar, om de tas ut på de territorier där fördragen är tillämpliga enligt artikel 52 i fördraget om Europeiska unionen. Direktivet gäller emellertid inte mervärdesskatt, tullar och punktskatter för vilka gäller andra unionsbestämmelser om likadant samarbete, och inte heller obligatoriska sociala avgifter och vissa andra avgifter. Samarbetsformerna enligt handräckningsdirektivet är tjänstemäns närvaro vid de administrativa myndigheterna i en annan medlemsstat och medverkan i administrativa utredningar, samtida kontroller, delgivning av handlingar, återkoppling samt utbyte av upplysningar som kan ske på begäran eller utan föregående begäran eller vara obligatoriskt automatiskt utbyte. I handräckningsdirektivet finns dessutom bestämmelser om sekretess i fråga om uppgifterna.

Flera stater bereder för närvarande lagar med nya dokumentationsbestämmelser eller uppdatering av befintliga bestämmelser eller också har de redan gjort det. I *Nederländerna* antogs i december 2015 en lag (Wijziging van enkele belastingwetten en enige andere wetten Overige

RP 142/2016 rd

fiscale maatregelen 2016) och riktlinjer som kompletterar den (Regeling van de Staatssecretaris van Financiën van 30 december 2015, nr. DB/2015/462M). Med hjälp av dessa reformeras de gällande dokumentationsbestämmelserna för att motsvara OECD:s riktlinjer. I bestämmelserna finns krav om uppgifter som gäller hela koncerner och närmare uppgifter om lokala bolag. Den nya regleringen ska tillämpas när en koncerns omsättning uppgår till minst 50 miljoner euro. I lagen åläggs också holländska yttersta moderföretag i en koncern skyldighet att lämna in en land-för-land-skatterapport enligt OECD:s modell. Om uppgifter inte fås av ett utländskt moderföretags hemviststat genom utbyte av upplysningar, kan de också krävas av ett holländskt koncernföretag och fast driftställe, som inte är det yttersta moderföretaget i koncernen. Bestämmelserna gäller från och med den 1 januari 2016.

Norge offentliggjorde i maj 2016 ett lagförslag (Endringer i ligningsloven (land-for-land-rapportering til skattemyndigheterna), Prop. 120L), enligt vilket norska yttersta moderföretag i en koncern föreslås åläggas skyldighet att lämna in en land-för-land-skatterapport enligt OECD:s modell. Om uppgifter inte fås av ett utländskt moderföretags hemviststat genom utbyte av upplysningar, kan de också krävas av ett norskt koncernföretag och fast driftställe, som inte är det yttersta moderföretaget i koncernen. En koncern kan också utse ett utländskt koncernföretag att lämna rapporten, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda. Enligt förslaget ska den landsspecifika skatterapporteringen tillämpas på räkenskapsperioder som påbörjas den 1 januari 2016. Rapporteringsskyldigheten i andra hand tillämpas på de räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2017.

I *Frankrike* godkände parlamentets underhus i november 2015 en lagändring (LOI n° 2015-1785 du 29 décembre 2015 de finances pour 2016) om krav på land-för-land-rapportering för franska yttersta moderföretag i en koncern. Motsvarande skyldighet har också ålagts sådana företag som är belägna i Frankrike och som angetts av koncernen att lämna en land-för-land-rapport eller som inte kan visa att något annat koncernföretag uppfyller anmälningskyldigheten i en separat angiven stat eller jurisdiktion. De nya bestämmelserna ska börja tillämpas på räkenskapsperioder som påbörjas den 1 januari 2016.

Sverige offentliggjorde i april 2016 ett lagförslag (OECD-standard och EU-direktiv för dokumentation vid internprissättning och utbyte av land-för-land-rapporter, Skatteverkets promemoria Dnr 131 596173-15/113), i vilket det föreslås att bestämmelserna om dokumentation av internprissättning omarbetas för att motsvara OECD:s anvisningar. Dokumentationen av internprissättningen ska innehålla uppgifter om hela koncernen samt närmare uppgifter om lokala bolag. Dokumentation krävs inte av små och medelstora företag (med högst 250 anställda och en omsättning på högst 450 miljoner svenska kronor eller en balansslutning på högst 400 miljoner svenska kronor). Om transaktionerna med den andra parten sammantaget är små till sitt belopp, understiger 5 miljoner svenska kronor, behöver uppgifter om det lokala bolaget inte lämnas. Lättnaden i dokumentationen gäller inte överlåtelse av immateriella tillgångar, om inte tillgångarna är oväsentliga för verksamheten. Dessutom föreslås att det ska föreskrivas om land-för-land-rapporter för beskattningen. På detta sätt ska OECD:s riktlinjer och EU:s direktiv om dessa genomföras. I Sverige är det multinationella företags svenska moderföretag som ska lämna land-för-land-rapporten. I vissa fall ska den också lämnas av andra enheter i Sverige som hör till ett multinationellt företag och som inte är ett moderföretag. Sådana andra enheter är obegränsat skattskyldiga i Sverige eller aktörer som bildats enligt svensk lag. Också verksamhet som bedrivs i form av handelsbolag och fasta driftställen omfattas av rapporteringsskyldigheten. Lagstiftningen om dokumentationen av internprissättningen föreslås träda i kraft efter den 31 december 2016. Det föreslås att uppgifterna i land-för-land-rapporten ska lämnas för räkenskapsperioder som har påbörjats efter den 31 december 2015.

I *Tyskland* offentliggjordes den 1 juni 2016 ett lagförslag (Entwurf eines Gesetzes zur Umsetzung der Änderungen der EU-Amtshilferichtlinie und von weiteren Massnahmen gegen

RP 142/2016 rd

Gewinnkürzungen und – verlagerungen), i vilket det bland annat föreslås bestämmelser om uppgifter om koncerner och enskilda skattskyldiga när det gäller internprissättningsdokumentationen. Skyldigheten att ta fram uppgifter om koncernen föreslås förenas med en omsättningsgräns på 100 miljoner euro. Dessutom innehåller lagförslaget ett förslag om reglering av land-för-land-rapporter och det ska tillämpas på räkenskapsår som inleds efter den 31 december 2015. För andra tyska företag än yttersta moderföretag ska det tillämpas på räkenskapsperioder som börjar den 31 december 2016 och därefter.

I *Danmark* gavs nya riktlinjer för internprissättningsdokumentationen ut den 28 april 2016. Enligt den ska dokumentationen av interprissättningen bestå av två delar, uppgifter om koncernen och uppgifter om varje skattskyldig, i enlighet med OECD:s anvisningar. Små och medelstora företag (med färre än 250 anställda och en konsoliderad balansomslutning på under 125 miljoner danska kronor eller en konsoliderad omsättning på under 250 miljoner danska kronor) är helt befriade från att dokumentera internprissättningen, om transaktionsparten finns i ett land utanför Europa med vilket det saknas skatteavtal. För mindre transaktioner kan mindre omfattande dokumentation upprättas. Den 1 januari 2016 trädde dessutom en lag i kraft (Lov om ændring af skattekontrolloven, arbejdsmarkedsbidragsloven, kildeskatteloven, ligningsloven og pensionsbeskatningsloven; Indførelse af land-för-land rapportering for store multinationale koncerner, gennemførelse af ændring af direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet m.v. nr 1884 af 29/12/2015), enligt vilken danska yttersta moderföretag i en koncern är skyldiga att lämna in en land-för-land-skatterapport enligt OECD:s modell. Om uppgifter inte fås av ett utländskt moderföretag genom utbyte av upplysningar, kan de också krävas av ett danskt koncernföretag och fast driftställe, som inte är det yttersta moderföretaget i koncernen. En koncern kan också utse ett utländskt koncernföretag att lämna rapporten, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda. Bestämmelserna tillämpas på de räkenskapsår som inleds den 1 januari 2016 och därefter, men för övriga danska företag än yttersta moderföretag tillämpas de från och med den 1 januari 2017.

En lag (The Taxes (Base Erosion and Profit Shifting) (Country-by-Country Reporting) Regulations 2016 No 237), som gäller land-för-land-rapporteringen för beskattningen trädde i kraft den 18 mars 2016 i *Förenade kungariket*. Skyldigheten åläggs koncerners yttersta moderföretag i Förenade kungariket, men också under vissa förutsättningar andra företag som är verksamma i Förenade kungariket och som har ett utländskt moderföretag. Också ett annat företag med hemvist i Förenade kungariket kan under vissa förutsättningar lämna uppgifter till skatteförvaltningen. Land-för-land-skatterapporten gäller räkenskapsperioder som påbörjas den 1 januari 2016.

Även i vissa andra stater har lagstiftningen ändrats eller föreslagits bli ändrad med anledning av OECD:s land-för-land-rapportering för beskattningen. I *Spanien, Polen, Irland* och *Australien* finns gällande lagstiftning om detta. Också *Förenta staterna* har offentliggjort ett förslag, enligt vilket de yttersta moderföretagen ska lämna uppgifter i land-för-land-rapporter.

2 Föreslagna ändringar

2.1 Målsättning

Syftet med propositionen är bland annat att genomföra rådets direktiv 2016/881/EU av den 25 maj 2016 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning.

I propositionen föreslås att direktivet genomförs genom användning av en så kallad blandad genomförandelag av samma typ som de blandade ikraftträdandelagar som används för att sätta i kraft fördrag. Enligt en genomförandebestämmelse i blankettform ska de bestämmelser i di-

RP 142/2016 rd

rektivet som hör till området för lagstiftningen iaktas som lag i Finland. Utöver denna genomförandebestämmelse innehåller lagförslaget de bestämmelser om sakinnehållet som behövs för genomförandet av skyldigheterna i direktivet och direktivets tillämpning.

Genom direktivet åläggs de skattskyldiga skyldigheter i fråga om land-för-land-rapporter för beskattningen och utbyte av upplysningar när det gäller dem införs.

Efter de föreslagna ändringarna beaktas rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG sådant det lyder det senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2016/881 och de ändrade anvisningarna från OECD i de bestämmelser som gäller dokumentation av internprissättning och land-för-land-rapporter för beskattningen.

Det är meningen att Skatteförvaltningen efter att bestämmelserna har trätt i kraft ska meddela anvisningar för att säkerställa att bestämmelserna tillämpas på ett enhetligt sätt.

2.2 Lagen om beskattningsförfarande

I den föreslagna 14 b § föreskrivs det om ändringar i innehållet i en dokumentation av internprissättning. I synnerhet de föreslagna bestämmelserna i 14 b § 1 mom. medför ändringar i de gällande bestämmelserna om internprissättningsdokumentationen. De föreslagna bestämmelserna motsvarar OECD:s uppdaterade dokumentationsriktlinjer för internprissättningsanvisningarna. OECD:s internprissättningsanvisningar ska fungera som källa för tolkningen av de begrepp som ingår i bestämmelserna om dokumentationen av internprissättningen. Skatteförvaltningen ska i möjligaste mån acceptera den föreslagna dokumentationen av internprissättningen också på engelska. Översättning till finska eller svenska kan krävas bara om det med tanke på verkställandet av beskattningen är nödvändigt. Till denna del sker det inga ändringar i rättsläget med avseende på den gällande lagstiftningen. Dokumentationen av internprissättningen ska innehålla de uppgifter som nämns i 1 mom. om den koncern som den skattskyldige hör till. Med koncern avses hela den internationella koncernen som den finländska skattskyldige är en del av. Det är därmed inte meningen att en beskrivning ska lämnas endast om den underkoncern som en finländsk skattskyldig hör till direkt. Kraven på uppgifterna i 1 mom. överensstämmer med helheten (*master file*) i bilaga I till BEPS-riktlinjerna för dokumentation. Avsikten är att man med hjälp av de uppgifter som krävs i 1 mom. ska kunna skapa en bild av koncernens internationella affärsverksamhet och verksamhetsprinciperna för internprissättningen i deras globala ekonomiska och juridiska kontext samt i den kontext som rör finansiering och beskattning.

I enlighet med 1 mom. 1 punkten ska koncernens organisationsstruktur presenteras. Med organisatorisk struktur avses ett schema över koncernbolagen och äganderättsförhållandena samt över koncernens funktionella struktur. Av schemat ska också framgå var de juridiska enheterna, affärsverksamhetsenheterna och de fasta driftställen geografiskt är placerade.

Enligt 1 mom. 2 punkten ska dokumentationen av internprissättningen också innehålla en beskrivning av koncernens affärsverksamhet. Det som avses är en allmän beskrivning av koncernens affärsverksamhet. Den ska innehålla en redogörelse över de viktiga faktorer som genererar inkomster och skapar värde med avseende på koncernens affärsverksamhet (*drivers of business profit*). Dessutom ska beskrivningen innehålla en redogörelse över produktions- och leveranskedjorna för de fem produkter och tillhandahållna tjänster som är störst i fråga om koncernens omsättning. Det ska också ingå en motsvarande beskrivning av sådana produkter och tillhandahållna tjänster, vars andel av omsättningen överstiger fem procent. Redogörelsen ska innehålla information om de huvudsakliga geografiska marknaderna för de här produkterna och tjänsterna. Beskrivningen kan presenteras till exempel i form av en tabell eller ett dia-

gram. Till beskrivningen av affärsverksamheten ska det också bifogas en lista och en kort redogörelse över viktiga arrangemang kring interna tjänster inom koncernen som inte hänför sig till forskning och utveckling. Beskrivningen ska dessutom innehålla uppgifter om de viktigaste tjänsteleverantörernas verksamheter och förmågor. Även de principer för internprissättningen som gäller fördelningen av de kostnader som produktionen av tjänster medför och fastställandet av priset på tjänsterna ska presenteras som en del av beskrivningen av koncernens affärsverksamhet. Beskrivningen av affärsverksamheten ska också innehålla en kort funktionsanalys, som beskriver de för affärsverksamheten viktigaste värdeskapande satsningarna som de enskilda koncernföretagen gör. Med detta avses till exempel en beskrivning av nyckelfunktionerna, de mest betydande riskerna och de viktigaste tillgångarna. Beskrivningen av affärsverksamheten omfattar dessutom en redogörelse över viktiga omorganiseringar av affärsverksamheten mellan parterna i intressegemenskap och företagsförvärv med anknytning till koncernen som skett under räkenskapsperioden.

Enligt 1 mom. 3 punkten ska dokumentationen av internprissättningen innehålla en beskrivning av verksamhet som hänför sig till immateriella tillgångar. Med immateriella tillgångar avses värdeskapande immateriella tillgångar som inte är fysiska eller hänför sig till finansiering i enlighet med OECD:s internprissättningsanvisningar. OECD:s internprissättningsanvisningar ska fungera som källa för tolkningen av begreppet immateriell tillgång. Beskrivningen av de immateriella tillgångarna omfattar en allmän redogörelse över koncernens helhetsstrategi för utvecklingen, ägandet och utnyttjandet av de immateriella tillgångarna. Beskrivningen innehåller också uppgifter om var den viktiga forsknings- och utvecklingsverksamheten är belägen. Vidare ska dokumentationen innehålla uppgifter om varifrån forsknings- och utvecklingsverksamheten leds och styrs. Beskrivningen av de immateriella tillgångarna ska också innehålla en lista över de immateriella tillgångar eller grupper av immateriella tillgångar som är viktiga med tanke på internprissättningen. Dessutom ska det i dokumentationen finnas uppgifter om vilket bolag som äger dem juridiskt. I beskrivningen av de immateriella tillgångarna behandlas också en lista över viktiga avtal om immateriella tillgångar och uppgifter om mellan vilka koncernföretag som avtalen ingåtts. Detta innefattar bland annat kostnadsfördelningsavtal, avtal som gäller betydande forskningsverksamhet och licensavtal. Beskrivningen av de immateriella tillgångarna ska också innehålla en allmän beskrivning av koncernens principer för internprissättning när det gäller forsknings- och utvecklingsverksamhet och immateriella tillgångar. I beskrivningen av de immateriella tillgångarna ska det också finnas uppgifter av allmän karaktär om sådana viktiga överföringar av immateriella tillgångar som skett under räkenskapsperioden, inklusive uppgifter om parter, stater, jurisdiktioner och ersättningens storlek.

Enligt 1 mom. 4 punkten ska dokumentationen av internprissättningen innehålla en beskrivning av finansieringsverksamheten. Denna omfattar allmänna uppgifter om hur koncernens finansiering är ordnad. Till denna del ska också de finansieringsarrangemang som koncernföretagen har med oberoende, utomstående långivare presenteras. Beskrivningen av finansieringsverksamheten ska också innehålla uppgifter om de koncernföretag som inom koncernen tillhandahåller centraliserade finansieringsfunktioner. Denna beskrivning omfattar bland annat uppgifter om de stater och jurisdiktioner enligt vars lagar de här koncernbolagen är organiserade och i vilka den faktiska platsen för företagsledningen finns. I beskrivningen av finansieringsverksamheten ska det också finnas en allmän beskrivning av finansieringsarrangemangen mellan koncernbolagen och de principer för internprissättning som tillämpas på dem.

Enligt 1 mom. 5 punkten ska dokumentationen av internprissättningen innehålla koncernens konsoliderade bokslut för skatteårets räkenskapsperiod. Det ska dock endast ingå i dokumentationen om det eller motsvarande uppgifter annars upprättats för ändamål som gäller finansiell rapportering, lagstiftning, beskattning, interna förvaltnings- och kontrollfrågor eller något annat ändamål. Om det inte finns något bokslut eller motsvarande uppgifter föreligger

RP 142/2016 rd

ingen skyldighet att lämna uppgifter i enlighet med 5 punkten. Dokumenten får lämnas på originalspråket. I sådana fall krävs dock att ett sammandrag av innehållet i dokumentet finns bifogat på finska, svenska eller engelska.

Dokumentationen av internprissättningen ska enligt 1 mom. 6 punkten innehålla en förteckning samt en kort beskrivning av sådana befintliga förhandsöverenskommelser om prissättningen i koncernen som är unilaterala (*unilateral advance pricing agreements*). Även en lista och en kort beskrivning av andra ställningstaganden om beskattningen, som gäller allokering av inkomster mellan stater, är i kraft under skatteåret i fråga och som meddelats på förhand ska lämnas in.

Dokumentationen av internprissättningen ska också innehålla de uppgifter som nämns i 2 mom. om en enskild skattskyldig som är dokumentationsskyldig med stöd av 14 a §. De uppgifter i 2 mom. som gäller den skattskyldige motsvarar helheten (*local file*) i bilaga II till BEPS-riktlinjerna för dokumentation.

Mellan ett företag och dess fasta driftställe genomförs inga egentliga transaktioner, eftersom det fasta driftstället är en del av företaget. Vid fastställandet av ett fast driftställes inkomster ska principen för marknadsmässiga villkor iakttas och bland annat ska transaktioner mellan det utländska företaget och det fasta driftstället beaktas. Skyldigheten att dokumentera internprissättningen gäller i tillämpliga delar också transaktioner mellan ett utländskt företag och dess fasta driftställe i Finland. Transaktionerna ska dokumenteras på samma sätt som andra gränsöverskridande transaktioner som det fasta driftstället genomfört med företag i intressegemenskap. Det som i paragrafen föreslås om transaktioner ska i tillämpliga delar också gälla transaktioner mellan ett utländskt företag och dess fasta driftställe i Finland.

I dokumentationen av internprissättningen ska det i enlighet med 2 mom. 1 punkten finnas en beskrivning av den skattskyldiges organisations- och förvaltningsstruktur.

Enligt 2 mom. 2 punkten ska dokumentationen av internprissättningen innehålla detaljerade uppgifter om affärsverksamheten. Med detta avses en detaljerad beskrivning av den skattskyldiges affärsverksamhet och den strategi som gäller den. Detta innebär också en redogörelse för om den skattskyldige varit delaktig i eller påverkats av eventuella omorganiseringar av affärsverksamheten eller överföringar av immateriella tillgångar som skett under det senaste året. Dokumentationen ska också innehålla en beskrivning av hur de förändringar som nämns ovan påverkat den skattskyldige. Beskrivningen av affärsverksamheten omfattar också uppgifter om den skattskyldiges huvudsakliga konkurrenter.

Enligt 2 mom. 3 punkten ska dokumentationen av internprissättningen också innehålla en beskrivning av den skattskyldiges relationer i intressegemenskap. Beskrivningen ska innehålla information om sådana företag med vilka den skattskyldige genomfört transaktioner i intressegemenskap under skatteåret eller vars transaktioner direkt eller indirekt påverkar prissättningen av transaktioner som den skattskyldige genomfört med parter i intressegemenskap. I beskrivningen ska också information lämnas om vad intressegemenskapen grundar sig på och till vilken transaktion varje relation i intressegemenskap hör.

I 2 mom. 4 punkten i paragrafen krävs en utredning om transaktioner mellan parter i intressegemenskap samt transaktioner mellan företaget och dess fasta driftställe. Transaktioner utgörs till exempel av köp och försäljning av varor, tjänster, kostnadsfördelning och finansiering. Av utredningen om transaktioner mellan parter i intressegemenskap ska det även framgå vilken typ av transaktion det är fråga om, parter, värde i euro, fakturering, avtalsvillkor och transaktionens relation till andra transaktioner som genomförts i intressegemenskap. Över likartade transaktioner kan en kombinerad utredning göras, förutsatt att transaktionerna har genomförts

RP 142/2016 rd

mellan samma parter och enligt samma villkor. Utredningen ska också innehålla en förteckning över de avtal som den skattskyldige ingått i intressegemenskap. Kopior av de viktigaste avtalen ska bifogas utredningen.

I 2 mom. 5 punkten krävs en funktionsanalys av transaktioner mellan parter i intressegemenskap samt transaktioner mellan företaget och dess fasta driftställe. Med funktionsanalys avses en beskrivning och analys av parternas verksamhet i enlighet med OECD:s internprissättningsanvisningar med beaktande av de tillgångar som använts och de risker som tagits. Funktionsanalysen ska presenteras med avseende på de transaktioner som genomförts av den skattskyldige som är dokumentationsskyldig. Därmed ska den utarbetas noggrannare än vad som krävs i 1 mom. 2 punkten i fråga om beskrivningen av koncernens funktioner, använda tillgångar och risker. En funktionsanalys ska lämnas för båda parterna som genomfört transaktioner i intressegemenskap. Av dokumentationen ska det också framgå vilka ändringar som skett när det gäller funktionsanalysen i jämförelse med föregående skatteår. Den skattskyldige ska också meddela vilka parter i intressegemenskap som efter genomförandet av funktionsanalysen valts till parter som testas och grunderna för detta.

Enligt 2 mom. 6 punkten krävs en jämförbarhetsanalys. Dessutom ska tillgängliga uppgifter om jämförelseobjekten bifogas till dokumentationen. Dokumentationen av internprissättningsobjekten ska också innehålla en utredning om den metod som använts för att ta fram jämförelseobjekten och de källor som använts i informationssökningen. Med sådana uppgifter avses urvalskriterier, grunder för godkännande eller förkastande av jämförelseobjekt och faktorer som påverkar jämförbarheten. Den skattskyldige ska dessutom lämna en utredning om eventuella justeringar som gjorts i uppgifterna om den part som testas eller det oberoende jämförelseobjektet. Om man inte har tillgång till jämförelseobjekt med beaktande av de riktlinjer som ingår i OECD:s internprissättningsanvisningar eller när det skulle innebära oskäliga kostnader för den skattskyldige att ta fram sådana, behöver dokumentationen av internprissättningen inte innehålla jämförelseobjekt. Trots att jämförelseobjekt saknas ska dokumentationen sålunda inte anses innehålla sådana väsentliga fel eller brister som avses när man enligt 32 § 4 mom. bedömer förutsättningarna för påförande av skatteförhöjning till följd av försummelse av dokumentation. Dokumentationen av internprissättningen ska dock innehålla motiveringar till varför det saknas jämförelseobjekt. Den skattskyldige ska dessutom ange vilka andra ekonomiska analyser som fullföljandet av principen om marknadsmässiga villkor grundar sig på.

I enlighet med 2 mom. 7 punkten krävs en beskrivning av vald internprissättningsmetod och dess tillämpning. Dokumentationen av internprissättningen ska innehålla uppgifter om den metod som bäst tillämpas på transaktioner i intressegemenskap och grunderna till varför den här metoden valts. Dessutom ska de antaganden som använts vid tillämpningen av internprissättningsmetoden presenteras i dokumentationen. Dokumentationen av internprissättningen ska också innehålla en redogörelse för hur man med hjälp av den valda internprissättningsmetoden nått fram till ett pris och de grunder som lett till att slutresultatet följer principen om marknadsmässiga villkor. En kalkyl som visar hur man nått fram till ett marknadsmässigt resultat vid tillämpningen av metoden ska också lämnas in. Av dokumentationen ska också framgå hur den tillämpade internprissättningsmetoden anknyter till den skattskyldiges bokslut.

Enligt 2 mom. 8 punkten ska dokumentationen av internprissättningen innehålla den skattskyldiges bokslut för skatteåret eller de bokslut som gäller de räkenskapsperioder som avslutats under skatteåret. Om den skattskyldige har tillgång till ett reviderat bokslut, ska det bifogas till dokumentationen. I annat fall lämnas ett oreviderat bokslut. Om bokslut saknas, ska dokumentationen av internprissättningen innehålla motsvarande befintliga uppgifter.

I enlighet med 2 mom. 9 punkten krävs kopior av sådana på förhand meddelade ställningstaganden och överenskommelser inom beskattningen som gäller den skattskyldiges transakt-

ioner i en intressegemenskap. Med detta avses sådana unilaterala, bilaterala eller multilaterala förhandsöverenskommelser om internprissättningen (*advance pricing agreements*) som är i kraft under skatteåret. Med detta avses också övriga på förhand meddelade ställningstaganden och överenskommelser inom beskattningen som gäller den skattskyldiges transaktioner i en intressegemenskap och som inte meddelats av Finland eller där Finland inte är avtalspart. Den skattskyldige behöver inte översätta de ställningstaganden och överenskommelser som avses i punkten till finska, svenska eller engelska, utan de kan lämnas på originalspråket förutsatt att ett sammandrag av det väsentliga innehållet i dokumentet bifogas.

Enligt paragrafens 3 mom. avses med koncern en koncern enligt 1 kap. 6 § i bokföringslagen (1336/1997) eller i motsvarande utländska bestämmelser och som den skattskyldige tillhör. Därmed ska till exempel ett finländskt bolag, som hör till en amerikansk koncern och som lyder under US GAAP reglering, lämna de uppgifter om koncernen som krävs i 1 mom. enligt definitionen av koncern i US GAAP. I de koncernuppgifter som nämns i paragrafen ska information om den globala koncernen presenteras. Med de koncernuppgifter som avses i paragrafen avses därmed till exempel inte endast uppgifter om en underkoncern i Finland, utan också uppgifter om de delar av koncernen som inte finns i Finland och som inte direkt eller indirekt innehas av en skattskyldig i Finland. Det är inte heller meningen att en beskrivning endast ska lämnas om den underkoncern som den skattskyldige i Finland hör till direkt.

I mom. 3 föreskrivs det också att internprissättningsdokumentationen ska innehålla de uppgifter som krävs i 1 mom. om sådana utländska företag som inte har en koncernstruktur, men vars verksamhet lyder under bestämmelserna om dokumentation av internprissättning i Finland. Fastän ett internationellt företag inte fungerar i koncernform, men har ett fast driftställe i Finland, ska de uppgifter som krävs i 1 mom. lämnas om det utländska företaget.

Enligt 4 mom. kan uppgifterna om koncernen i 1 mom. alternativt läggas fram endast för det affärsverksamhetsområde som den skattskyldige hör till. Förutsättningen för detta är dock att affärsverksamhetsområdet på grund av koncernstrukturen fungerar som en självständig och avgränsbar helhet i förhållande till det övriga företaget. Undantaget i 4 mom. från bestämmelsen om att lägga fram uppgifter om koncernen inte ska gälla sådana skattskyldiga som är hela koncernens moderföretag. Hela koncernens moderföretag ska alltid lägga fram dokumentation av internprissättningen för alla affärsverksamhetsområden. Enligt 4 mom. ska uppgifterna om koncernen dock alltid omfatta hela koncernens centraliserade funktioner och transaktioner, som förutom affärsverksamhetsområdet i fråga även gäller övriga affärsverksamhetsområden och koncernens övriga delar. Även om koncernen har valt att lämna koncernuppgifter endast för det affärsverksamhetsområde som den skattskyldige hör till, ska den skattskyldige på uppmaning av Skatteförvaltningen lägga fram motsvarande uppgifter om de övriga affärsverksamhetsområdena. Detta är nödvändigt för att Skatteförvaltningen ska kunna få en korrekt uppfattning om koncernens hela globala verksamhet. Detta följer också BEPS-riktlinjerna för dokumentation.

Enligt 5 mom. krävs de uppgifter som avses i 1 mom. inte om det sammanlagda marknadsmässiga värdet av transaktionerna mellan den skattskyldige och varje enskild andra part uppgår till högst 500 000 euro under skatteåret. Genom bestämmelsen lindras den skattskyldiges dokumentationsskyldighet att lämna uppgifter om koncernen när beloppet av transaktionerna mellan den skattskyldige och varje enskild andra företag i intressegemenskap är litet. Om den skattskyldiges transaktioner med en part överstiger gränsen på 500 000 euro, ska uppgifter om koncernen ingå i dokumentationen av internprissättningen i enlighet med 1 mom. Enligt 5 mom. behöver de uppgifter som avses i 2 mom. 5—7 punkten inte lämnas för de transaktioner som är små till sitt belopp. Uppgifterna krävs inte om det sammanlagda marknadsmässiga värdet av transaktionerna mellan den skattskyldige och den andra parten under skatteåret uppgår till högst 500 000 euro. Men även i fråga om ovan avsedda mindre transaktioner ska

RP 142/2016 rd

dokumentationen av internprissättningen innehålla de övriga uppgifterna som krävs i 2 mom. Utgående från de här uppgifterna är det möjligt för skattemyndigheten att bedöma om det behövs ytterligare information om transaktionerna. Till denna del motsvarar bestämmelsen nuläget med lättnader i dokumentationsskyldigheten när det gäller mindre transaktioner.

I den föreslagna 14 d § finns det bestämmelser om land-för-land-rapporten för beskattningen. Genom bestämmelserna föreskrivs det om land-för-land-rapporten i enlighet med rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG sådant det lyder det senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2016/881. Syftet med direktivet har varit att nå en viss nivå av enhetlighet då Europeiska unionens medlemsstater implementerar rapporten som ska lämnas till skatteförvaltningen och som följer OECD:s BEPS-dokumentationsrekommendationer (*country-by-country report*). Land-för-land-rapporten innehåller uppgifter om ett multinationellt företags skatter och vissa andra ekonomiska omständigheter samt om verksamhetens art i olika stater och jurisdiktioner.

I 1 mom. i paragrafen föreskrivs det om vem som är skyldig att lämna en land-för-land-rapport till Skatteförvaltningen. Den utredningsskyldige som avses i paragrafen ska utarbeta en land-för-land-rapport för varje räkenskapsperiod och lämna den till Skatteförvaltningen. Med utredningsskyldig avses en skattskyldig som är det yttersta moderföretaget i en koncern. Den utredningsskyldige ska vara allmänt skattskyldig i Finland. Förutsättningen för rapporteringsskyldigheten är dessutom i första hand att det till koncernen hör minst en utländsk part. Rent inhemska koncerner är därmed inte utredningsskyldiga. Med part avses i vid bemärkelse olika internationella företagsformer, till exempel aktörer som liknar aktiebolag och personbolag. Med utländsk part avses en aktör vars skatterättsliga hemvist finns i utlandet. Dessutom utgör ett fast driftställe i utlandet en sådan utländsk part som avses i paragrafen. Med koncern avses en sådan koncern som beskrivs i bokföringslagen eller i motsvarande utländska bestämmelser och som är skyldig att upprätta ett koncernbokslut eller som skulle vara skyldig att göra detta om andelar i eget kapital i något av företagen är föremål för handel på en värdepappersbörss.

Villkoren för rapporteringsskyldigheten ska också bindas till om en gräns för omsättningen överskrids. Enligt 1 mom. är det andra villkoret för lämnande av en land-för-land-rapport att omsättningen enligt koncernresultaträkningen uppgår till minst 750 miljoner euro. I den föreslagna paragrafen avses med omsättning till exempel också definitionen av omsättning i liv- och skadeförsäkringsbolag i de föreskrifter och anvisningar om bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse Dnr FIVA 7/01.00/2012 som meddelats av Finansinspektionen den 13 december 2012. Enligt anvisningen avses med omsättningen i livförsäkringsbolag vanligen summan av följande poster: premieinkomst före avdrag för återförsäkrares andel + nettointäkter av placeringsverksamheten i resultaträkningen + övriga intäkter. Med omsättning i skadeförsäkringsbolag avses enligt anvisningen summan av följande poster: premieintäkter före avdrag för återförsäkrares andel + nettointäkter av placeringsverksamheten i resultaträkningen + övriga intäkter. Kreditinstitut och värdepappersföretag rapporterar vanligen inte omsättningen av sin verksamhet i sitt bokslut. I den föreslagna bestämmelsen avses med omsättning i fråga om kreditinstitut och värdepappersföretag samma som de intäkter av affärsverksamheten som rapporterats i deras bokslut. Definitionen av omsättningen motsvarar till sitt innehåll i stor utsträckning BEPS-riktlinjerna för dokumentation, enligt vilka det i rapporteringsskyldigheten inte ska finnas några undantag som grundar sig till exempel på bransch.

Den minimigräns för omsättningen som anges i paragrafen ska överskridas under den räkenskapsperiod som föregår den räkenskapsperiod för vilken land-för-land-rapporten utarbetas. Genom att binda minimigränsen till omsättningen för den föregående räkenskapsperioden underlättas den utredningsskyldiges möjligheter att förbereda sig för utredningen redan under den räkenskapsperiod som ska utredas, i stället för att det först av omsättningen i det koncern-

RP 142/2016 rd

bokslut som upprättas i slutet av den period som ska utredas framgår att minimigränsen har överskridits.

I 2 mom. definieras vad som avses med det yttersta moderföretaget i en koncern. Med ett yttersta moderföretag avses ett företag i en koncern som enligt bokföringslagen eller motsvarande utländska bestämmelser är skyldigt att upprätta ett koncernbokslut eller som skulle vara skyldigt att göra detta i det fall att företagets andelar i eget kapital är föremål för handel på en värdepappersbörs inom den jurisdiktion där det har sin skatterättsliga hemvist. Med hemvist avses den jurisdiktion där det är skatterättsligt hemmahörande. Utöver detta villkor är det yttersta moderföretaget i en koncern ett företag som inte står under direkt eller indirekt bestämmande inflytande av en sådan part som är skyldig att upprätta ett koncernbokslut.

I 3 mom. definieras vad som avses med koncernresultaträkning. Med koncernresultaträkning avses en sådan koncernresultaträkning som bolaget upprättat i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande standarder. Om ett koncernbokslut inte upprättats i enlighet med internationella redovisningsstandarder, används ett koncernbokslut som upprättats i enlighet med bokföringslagstiftningen i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och om sådana boks saknas används ett bokslut som upprättats i enlighet med motsvarande bestämmelser. Med koncernbokslutets resultaträkning avses hela koncernens resultaträkning, som omfattar alla koncernföretag. Gränsen för omsättningen i koncernresultaträkningen avser därmed inte endast den konsoliderade omsättningen för ett finländskt moderföretag och de finländska dotterföretag som är i dess direkta ägo, utan alla de globala konsoliderade uppgifterna.

Enligt 4 mom. ska skyldigheten att ge in en land-för-land-rapport gälla, förutom den utredningsskyldige i 1 mom., även sådana allmänt skattskyldiga i Finland som inte hör till någon koncern, men som i utlandet har ett sådant fast driftställe som avses i bilaga III till direktivet 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2016/881. I avsnitt I punkt 5 i bilaga III till direktivet föreskrivs att land-för-land-rapporten ska innehålla uppgifter om ett sådant fast driftställe för vilket det upprättas separat bokslut för ändamål som gäller finansiell rapportering, lagstiftning, inkomstdeklaration eller interna förvaltnings- och kontrollfrågor. I 4 mom. finns dessutom ett villkor om att den allmänt skattskyldiges omsättning under den räkenskapsperiod som föregår den räkenskapsperiod som ska utredas ska uppgå till minst 750 miljoner euro. Skyldigheten att utarbeta en land-för-land-rapport gäller därmed inte enbart affärsverksamhet som bedrivs i koncernform, utan rapporten ska också utarbetas när affärsverksamheten är gränsöverskridande till följd av ett fast driftställe i en annan skattejurisdiktion.

I 5 mom. föreskrivs det att skyldigheten att ge in en land-för-land-rapport ska utvidgas till att gälla så kallade rapporteringsskyldiga i andra hand utöver de som är rapporteringsskyldiga i första hand. Utvidgningen innebär att Skatteförvaltningen kommer att få en land-för-land-rapport, fastän hemviststaten för ett utländskt yttersta moderföretag saknar lagstiftning om land-för-land-rapportering eller rapporten inte fås genom utbyte av upplysningar. Land-för-land-rapporten ska ges in till Skatteförvaltningen av en så kallad utredningsskyldig i andra hand i enlighet med paragrafen. En skattskyldig kan bli utredningsskyldig i andra hand om denne inte är det yttersta moderföretaget i en koncern och om vissa andra villkor är uppfyllda. Skyldigheten ska gälla allmänt skattskyldiga och sådana fasta driftställen som avses i bilaga III till direktivet 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder det senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2016/881, och som hör till en koncern. Förutsättningen är att omsättningen enligt koncernresultaträkningen för den globala affärsverksamheten uppgår till minst 750 miljoner euro.

RP 142/2016 rd

Om koncernresultaträkningen upprättats i någon annan valuta än euro, ska omsättningen uppgå till det belopp i lokal valuta som motsvarade ungefär 750 miljoner euro i januari 2015. Eurogränsen för omsättningen ska överskridas under den räkenskapsperiod som föregår den räkenskapsperiod för vilken land-för-land-rapporten utarbetas.

För skyldigheten i 5 mom. att lämna en land-för-land-rapport krävs dessutom att något av tre alternativa tilläggsvillkor uppfylls. Villkoret i 1 punkten innebär att koncernens utländska yttersta moderföretag inte är skyldigt att utarbeta en land-för-land-rapport i den jurisdiktion där det har sin skatterättsliga hemvist. Skyldighet att ge in en land-för-land-rapport kan enligt 2 punkten uppstå om det finns ett gällande internationellt avtal enligt direktivet, men inget avtal om utbyte av upplysningar om land-för-land-rapporter med den jurisdiktion där koncernens yttersta moderföretag har sin skatterättsliga hemvist. Det är då fråga om en region utanför Europeiska unionen. Med ett avtal om utbyte av upplysningar om land-för-land-rapporter avses ett avtal mellan behöriga myndigheter om utbyte av upplysningar om land-för-land-rapporter. Att begränsa villkoret om ett befintligt avtal till att gälla endast regioner utanför Europeiska unionen är motiverat eftersom handräckningsdirektivet, som är bindande för Europeiska unionens medlemsstater, omfattar motsvarande frågor. Om ett avtal mellan behöriga myndigheter om land-för-land-rapporter är i kraft senast vid tidpunkten då land-för-land-rapporten för den räkenskapsperiod som är föremål för utredning ska lämnas, uppstår ingen utredningsskyldighet i andra hand enligt 2 punkten. Med ett internationellt avtal i enlighet med direktivet avses enligt konventionen om ömsesidig handräckning i skatteärenden (21/1995) som satts i kraft genom lag i Finland, vilket bilateralt eller multilateralt skatteavtal som helst eller vilket avtal om utbyte av skatteuppgifter som helst som Finland är part i och i vars villkor det fastställs den rättsliga behörigheten för utbyte av skatteuppgifter, även för automatiskt utbyte av sådana uppgifter, mellan jurisdiktioner. Skyldighet att i andra hand lämna en land-för-land-rapport föreligger enligt 3 punkten om det skett ett sådant systemsammanbrott som avses i direktivet i den jurisdiktion där det yttersta moderföretaget har skatterättslig hemvist och Skatteförvaltningen har gjort en anmälan om detta. I sådana situationer som avses i 3 punkten i bestämmelsen anmäler Skatteförvaltningen att en land-för-land-rapport inte givits av hemviststaten för det yttersta moderföretaget i koncernen. Med anledning av denna anmälan uppstår skyldighet att ge in en rapport i Finland för den allmänt skattskyldige eller det fasta driftstället som anges i bestämmelsen. Med termen systemsammanbrott avses enligt avsnitt I punkt 14 i bilaga III till direktivet att en jurisdiktion har ett avtal mellan behöriga myndigheter om land-för-land-rapporter som är i kraft med medlemsstaten Finland, men har avbrutit automatiskt utbyte av andra orsaker än sådana som är förenliga med villkoren i avtalet. Med systemsammanbrott avses också att den jurisdiktion där det yttersta moderföretaget har sin skatterättsliga hemvist av andra skäl fortlöpande underlåtit att till Finland lämna sådana land-för-land-rapporter i sin besittning, som gäller parter i Finland.

I 6 mom. i paragrafen föreskrivs det om skyldigheten för den utredningsskyldige i andra hand att lämna uppgifter i situationer då den utredningsskyldige begärt uppgifter av koncernens utländska yttersta moderföretag för att uppfylla skyldigheten att lämna en land-för-land-rapport i 5 mom., men det utländska yttersta moderföretaget har vägrat att tillhandahålla dem. Då är den som är utredningsskyldig i andra hand skyldig att lämna till Skatteförvaltningen endast en sådan land-för-land-rapport som innehåller all information som den utredningsskyldiga har erhållit eller inhämtat och som denne förfogar över. Dessutom ska denne underrätta Skatteförvaltningen om att det utländska yttersta moderföretaget vägrat tillhandahålla informationen.

I 7 mom. föreskrivs det om undantag från skyldigheten i 5 och 6 mom. för en utredningsskyldig i andra hand att lämna en land-för-land-rapport. Undantagsbestämmelsen inverkar dock inte på den skyldighet som åläggs i 5 mom. om att Skatteförvaltningen ska underrättas om att det yttersta moderföretag i utlandet vägrat tillhandahålla informationen. Enligt 7 mom. föreligger det ingen sådan skyldighet att ge in uppgifter i en land-för-land-rapport som föreslås i

5 och 6 mom., om det utländska yttersta moderföretaget av koncernen har anvisat en till koncernen hörande annan part med skatterättslig hemvist i Europeiska unionen att lämna rapporten. Detta kan också vara en finländsk part i koncernen. Med stöd av undantagsbestämmelsen är det möjligt att minska antalet rapporteringsskyldiga i en koncern. Skyldighet att ge in uppgifter föreligger inte heller, om det utländska yttersta moderföretaget i en koncern utsett en annan part i koncernen att lämna land-för-land-rapporten till skattemyndigheten i den skattejurisdiktion utanför Europeiska unionen där den har sin skatterättsliga hemvist. Det är fråga om en så kallad utsedd utredningsskyldig för vilken det i direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder det senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2016/881, används benämningen ställföreträdande moderföretag. Dessutom krävs att det i den utsedde utredningsskyldiges jurisdiktion där den har sin hemvist krävs en land-för-land-rapport i enlighet med 1 punkten. Ett krav är enligt 2 punkten också att det mellan Finland och den utsedde utredningsskyldiges jurisdiktion där den har sin hemvist finns ett avtal om utbyte av upplysningar om land-för-land-rapporter. Finland ska vara part i avtalet vid tidpunkten för lämnande av land-för-land-rapporten. Enligt 3 punkten är ett krav dessutom att jurisdiktionen där den utsedde utredningsskyldige har sin skatterättsliga hemvist inte har underrättat Finland om systemsammanbrott. Den utsedde utredningsskyldige ska enligt 4 punkten senast den sista dagen av rapporteringsåret underrätta sin jurisdiktion där den har sin hemvist om att den är utsedd till utredningsskyldig och ska lämna land-för-land-rapporten. Enligt 5 punkten ska det ha gjorts en anmälan om den utsedde utredningsskyldige till Skatteförvaltningen. Om lämnande av anmälan föreskrivs närmare i 9 mom.

I 8 mom. föreskrivs det att undantagsbestämmelsen i 5—7 mom. kan tillämpas på motsvarande sätt i situationer då ett utländskt företag inte hör till någon koncern, men i Finland har ett sådant fast driftställe som avses i direktivet 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2016/881. Dessutom krävs att det utländska företagets omsättning under den räkenskapsperiod som föregår den räkenskapsperiod som ska utredas i sin helhet uppgår till minst 750 miljoner euro. Om resultaträkningen upprättats i någon annan valuta än euro, ska omsättningen ungefär uppgå till det belopp i lokal valuta som motsvarade 750 miljoner euro i januari 2015. Med anledning av bestämmelsen ska ett fast driftställe i Finland lämna en land-för-land-rapport för beskattningen i de tre särskilda situationer som föreslås i 5 mom. då Finland inte får uppgifter av det utländska företagets skattejurisdiktion där den har sin hemvist och det utländska företaget inte har anmält att en så kallad utsedd utredningsskyldig ska lämna rapporten i enlighet med 7 mom.

Enligt 9 mom. ska en anmälan göras till Skatteförvaltningen om den som ska lämna in land-för-land-rapporten. Anmälan kan ges in av den som själv är utredningsskyldig eller av någon annan. Anmälan ska göras oberoende av om land-för-land-rapporten ges in till Skatteförvaltningen eller till någon annan skattejurisdiktion. Enligt 9 mom. ska anmälan om den utredningsskyldige ges in av en allmänt skattskyldig och ett fast driftställe som avses i bilaga III till direktivet 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2016/881, då vissa villkor uppfylls. Det första villkoret är att den allmänt skattskyldige eller det fasta driftstället enligt direktivet hör till en koncern, vars omsättning enligt koncernresultaträkningen för den räkenskapsperiod som föregår den räkenskapsperiod som ska utredas uppgår till minst 750 miljoner euro och att det i koncernen finns minst en utländsk part. En allmänt skattskyldig eller ett fast driftställe ingår i koncernens koncernbokslut för finansiella rapporteringsändamål eller skulle ingå i detta, om dess andelar i eget kapital handlades på en offentlig värdepappersbörs. Också sådana allmänt skattskyldiga och fasta driftställen som undantas från koncernens bokslut uteslutande på grund av storlek eller väsentlighet är anmälingsskyldiga. Alternativt är allmänt skattskyldiga eller fasta driftställen anmälingsskyldiga

RP 142/2016 rd

enligt 2 punkten, om de hör till ett företag vars omsättning uppgår till minst 750 miljoner euro under den räkenskapsperiod som föregår den som ska utredas och till vilket det hör minst en utländsk part. Anmälningsskyldiga är därmed finländska företag med minst ett fast driftställe i utlandet. Anmälningsskyldiga är också utländska företags fasta driftställen i Finland.

Enligt 10 mom. tillämpas det som i 1—9 mom. föreskrivs om allmänt skattskyldiga tillämpas också på öppna bolag och kommanditbolag. Utöver preciseringen om öppna bolag och kommanditbolag ska i paragrafen på ett mera allmänt plan föreskrivas att 1—9 mom. ska tillämpas på parter som är organiserade enligt finsk lag men som inte har en skatterättslig hemvist i Finland eller i utlandet.

Enligt 11 mom. ska en anmälan enligt 9 mom. ges in till Skatteförvaltningen senast den sista dagen av den rapporterade räkenskapsperioden. Land-för-land-rapporten för beskattningen och anmälan om vägran enligt 6 mom. ska ges in inom tolv månader efter den sista dagen i den rapporterade räkenskapsperioden. Med rapporterad räkenskapsperiod avses enligt direktivet 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2016/881, räkenskapsåret för de finansiella och operativa resultat som tas upp i land-för-land-rapporten. Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om innehållet av den anmälan som anges i 9 mom. och land-för-land-rapporten för beskattningen och om sättet hur de ska ges in.

I den föreslagna 14 e § föreskrivs det om innehållet i en land-för-land-rapport för beskattningen. Rapporten ska innehålla uppgifter om de parter som hör till koncernen eller företaget. Utredningen ska innehålla globala uppgifter om de parter som koncernen omfattar. Det är därmed inte meningen att det ska lämnas en utredning till exempel endast med uppgifter om den underkoncern som en finländsk skattskyldig hör till direkt. Om det är fråga om ett företag, vars verksamhet bildar ett fast driftställe i minst en stat och vars omsättning under den räkenskapsperiod som föregår den räkenskapsperiod som ska utredas uppgår till minst 750 miljoner euro, ska land-för-land-rapporten också innehålla uppgifter om ett sådant fast driftställe som avses i direktivet 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2016/881. Med part avses i vid bemärkelse olika internationella företagsformer, som aktörer som liknar aktiebolag och personbolag. I enlighet med avsnitt I punkt 5 i bilaga III till direktivet ska en sådan aktör, som ingår i koncernens koncernbokslut för finansiella rapporteringsändamål eller som skulle ingå i detta, om andelar i eget kapital för denna aktör handlades på en värdepappersbörs, ingå som part i rapporten. Dessutom kan en part vara en sådan aktör som undantas från koncernens koncernbokslut utslutande på grund av storlek eller väsentlighet. Rapporten ska också innehålla uppgifter om ett sådant fast driftställe för vilket det upprättas separat bokslut för ändamål som gäller finansiell rapportering, lagstiftning, inkomstdeklaration eller interna förvaltnings- och kontrollfrågor.

De uppgifter som krävs i 1 mom. i paragrafen ska lämnas landsspecifikt för de rapporterings-skyldiga parterna, det vill säga separat för varje skattejurisdiktion. Först ska det lämnas uppgifter om intäkterna specificerade i intäkter som genererats från transaktioner i intressegemenskap och intäkter som genererats från transaktioner med fristående parter samt den totala summan av dessa belopp. Med intäkter avses intäkter från försäljning av lager och egendom, tjänster, licensavgifter, räntor, bidrag och alla andra belopp. Intäkterna ska utsluta betalningar från andra parter i land-för-land-rapporten som behandlas som utdelning i betalarens skattejurisdiktion.

Enligt 1 mom. 2 punkten ska land-för-land-rapporten för beskattningen innehålla uppgifter om vinst eller förlust före skatt. Resultatet före skatt ska också omfatta alla extraordinära inkomster och utgifter.

RP 142/2016 rd

Enligt 1 mom. 3 punkten ska också inbetald och upplupen inkomstskatt samt källskatt anges i land-för-land-rapporten för beskattningen. Med inbetald inkomstskatt avses det totala beloppet inkomstskatt som faktiskt betalats under det räkenskapsår som ska rapporteras av parter med hemvist i skattejurisdiktionen. I de inbetalda inkomstskatterna ingår de skatter som parten betalat in både till skattejurisdiktionen i fråga eller till andra skattejurisdiktioner. Inbetalda skatter ska också innefatta källskatter som betalats av andra enheter (företag i intressegemenskap och fristående företag) med avseende på betalningar till parten i fråga. Med upplupen inkomstskatt avses skatt som tagits ut för beskattningsbara vinster eller förluster under rapporteringsåret för parter med hemvist i skattejurisdiktionen. Aktuell skatt ska bara återspegla verksamhet under innevarande år och ska inte inkludera uppskjutna skatter eller avsättningar för osäkra skatteskulder.

Enligt 1 mom. 4 punkten ska det egna kapitalets bokföringsvärde anges i land-för-land-rapporten för beskattningen. Fasta driftställens eget kapital i bokföringsmässigt värde ska rapporteras av den juridiska person, vars fasta driftställe det är fråga om. Ett undantag är om det i regleringssyfte finns ett fastställt kapitalkrav i det fasta driftställets skattejurisdiktion.

Enligt 1 mom. 5 punkten ska summan av de totala ackumulerade vinstmedlen vid årets utgång rapporteras för alla parter med hemvist i skattejurisdiktionen under ackumulerade vinstmedel. Fasta driftställens ackumulerade vinstmedel ska rapporteras av den juridiska person, vars fasta driftställe det är fråga om.

Enligt 1 mom. 6 punkten ska antalet anställda för alla parter med hemvist i jurisdiktionen anges i land-för-land-rapporten för beskattningen. Detta betyder det totala antalet anställda i heltidsekvivalenter. Antalet anställda får rapporteras utifrån antalet vid årets utgång, på grundval av den genomsnittliga sysselsättningsnivån under året eller på någon annan grund som konsekvent tillämpas mellan olika skattejurisdiktioner och för varje år. För detta ändamål får oberoende uppdragstagare som deltar i partens ordinarie verksamhet rapporteras som anställda. Skälig avrundning eller ungefärlig beräkning av antalet anställda är tillåten, förutsatt att en sådan avrundning eller beräkning inte väsentligt snedvrider den relativa fördelningen av anställda mellan olika skattejurisdiktioner. Konsekventa tillvägagångssätt ska tillämpas mellan varje år och mellan de olika rapporteringsskyldiga parterna.

Enligt 1 mom. 7 punkten ska land-för-land-rapporten för beskattningen innehålla uppgifter om andra materiella tillgångar än kontanter och andra penningmedel för parter med hemvist i jurisdiktionen. Med detta avses det bokförda nettovärdet av de materiella tillgångarna. Fasta driftställens materiella tillgångar ska redovisas i den skattejurisdiktion där det fasta driftstället är beläget. Materiella tillgångar ska för detta ändamål inte innefatta kontanter eller likvida medel, immateriella tillgångar eller finansiella tillgångar.

I land-för-land-rapporten för beskattningen krävs enligt 2 mom. också uppgifter om parterna i koncernen och företaget indelade per skattejurisdiktion samt uppgifter om verksamhetens art. Fasta driftställen förtecknas i den jurisdiktion där de är belägna. Den juridiska person, vars fasta driftställe det är fråga om, ska anges. I rapporten ska också nämnas namnet på den skattejurisdiktion enligt vars lagstiftning parten har registrerats eller bildats, om den är en annan än den jurisdiktion där den har skatterättslig hemvist. Verksamhetens art anmäls genom att man kryssar för ett eller flera alternativ, som motsvarar den huvudsakliga affärsverksamhet som parten bedriver i skattejurisdiktionen. I land-för-land-rapporten för beskattningen krävs dessutom sådan kompletterande information som är nödvändig med tanke på utredningen. Den kompletterande informationen utgörs bland annat av information om den använda medelvalutakursen, när uppgifterna för olika länder har omvandlats till en viss valuta för att bli enhetliga för utredningen. Kompletterande information är till exempel också uppgifter om de uppgiftskällor som använts för utredningen. I punkten kan sådana övriga uppgifter eller förkla-

ringar som anses nödvändiga eller som underlättar förståelsen av de uppgifter som lämnas i land-för-land-rapporten läggs till. En kort beskrivning av de uppgiftskällor som använts vid utarbetandet av blanketten ska också finnas med i avsnittet om kompletterande information. Om en ändring har gjorts i den uppgiftskälla som används varje år, ska orsakerna till ändringen och dess konsekvenser förklaras i blankettens avsnitt om kompletterande information.

Uppgifterna i land-för-land-rapporten för beskattningen kan lämnas till Skatteförvaltningen på finska, svenska eller engelska. Att lämna uppgifterna till Skatteförvaltningen på engelska är till fördel både för det företag som lämnar uppgifterna och för den som tar emot dem, eftersom de behandlas i flera olika stater.

Till 32 § ska det enligt förslaget fogas ett nytt 5 mom., i vilket det föreskrivs om skatteförhöjning som hänför sig till land-för-land-rapporten för beskattningen. Om den som enligt 14 d § ska ge in en anmälan eller en land-för-land-rapport för beskattningen inte har fullgjort denna skyldighet inom den fastställda tidsfristen eller om den anmälan eller rapport som lämnats varit behäftad med väsentliga fel eller brister med avseende på den föreskrivna skyldigheten, kan en skatteförhöjning om högst 25 000 euro påföras. För att effekten av skatteförhöjningen ska vara tillräckligt kännbar borde förhöjningen vara större än den skatteförhöjning som påförs enligt 2 mom. till följd av försummad deklarationsplikt. Land-för-land-rapporten för beskattningen är en del av den helhet som gäller dokumentationen av internprissättningen, varför också bestämmelserna om beloppet av den skatteförhöjning som hänför sig till den bör vara enhetliga. Beslutet om skatteförhöjningen som hänför sig till land-för-land-rapporten fattas i praktiken i samband med något annat beslut än beskattningsbeslutet i ärendet. Land-för-land-rapporten för beskattningen är en formbunden utredning som med regelbundna mellanrum ska lämnas till Skatteförvaltningen. Inlämnandet av den hör till exempel inte ihop med deklarationen eller direkt med tidpunkten för skattegranskning. Därför är det inte ändamålsenligt att sammanbinda skatteförhöjningen med beskattningsbeslutet.

2.3 Lag om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet

I lagens 1 § föreskrivs det om genomförandet av direktivet. Till paragrafen fogas en hänvisning till direktiv (EU) 2016/881. De bestämmelser i direktivet som hör till området för lagstiftningen iakttas som lag i Finland.

I 2 § ska tillämpningsområdet ändras så att det till tillämpningsområdet fogas anmälan av upplysningarna i land-för-land-rapporten för beskattningen till andra berörda medlemsstater, vilket det föreskrivs om i artikel 8aa.2 i handräckningsdirektivet. Enligt artikel 8aa.2 ska den medlemsstat som tog emot land-för-land-rapporten av en rapporteringsskyldig i den egna medlemsstaten i enlighet med artikel 8aa.1 genom automatiskt utbyte inom den tidsfrist som anges lämna land-för-land-rapporten till varje annan medlemsstat som upplysningarna i rapporten gäller. Till tillämpningsområdet fogas också att vägran att lämna en land-för-land-rapport för beskattningen ska anmälas till alla medlemsstater i enlighet med avsnitt II punkt 1 tredje stycket i bilaga III till direktivet. Vägran gäller situationer då en medlemsstat inte får upplysningar genom utbyte och då den som blir rapporteringsskyldig i den egna medlemsstaten med anledning av detta inte får uppgifter av det yttersta moderföretaget, eftersom det har vägrat att tillhandahålla den nödvändiga informationen. Medlemsstaten ska underrätta alla medlemsstater om en sådan vägran.

Till samarbetsformerna i 3 § fogas som en ny samarbetsform lämnande av upplysningar om land-för-land-rapporter för beskattningen genom automatiskt utbyte av upplysningar, om vil-

ket det föreskrivs i handräkningsdirektivet i artikel 8aa.2 och i bilaga III avsnitt II punkt 1 tredje stycket.

2.4 Uppgiftskällor i land-för-land-rapporten för beskattningen och användning av uppgifterna med stöd av direktivet

Enligt direktivet ska det i land-för-land-rapporten för beskattningen konsekvent användas samma uppgiftskällor från år till år då blanketten fylls i. För rapporten kan man välja att använda uppgifter från koncernbokslutets rapportpaket, från separata rapporteringskyldiga parter lagstadgade finansiella rapporter, lagstadgade finansiella rapporter eller intern resultatredovisning. Det är inte nödvändigt att stämma av de intäkter, vinster och skatter som ska rapporteras mot uppgifterna i koncernbokslutet. Om lagstadgade finansiella rapporter används som underlag för rapportering, ska alla belopp omräknas till den fastställda använda valutan i rapporten enligt den genomsnittliga växelkursen för det år som anges i blankettens avsnitt om kompletterande information. Det är inte nödvändigt att göra justeringar för skillnader i redovisningsprinciper som tillämpas i de skattejurisdiktioner som rapporten omfattar. Till denna del motsvarar direktivet OECD:s BEPS-riktlinjer.

Enligt direktivet kan uppgifterna i land-för-land-rapporten användas för en riskanalys av beskattningen och vid behov även för andra ekonomiska och statistiska analyser. Med riskanalys av beskattningen avses alla de åtgärder med hjälp av vilka myndigheterna försöker uppskatta risker som hänför sig till beskattningen av skattskyldiga. Riskanalyser av beskattningen är en del av Skatteförvaltningens riskhanteringsverksamhet. Uppgifterna i land-för-land-rapporterna kommer att användas utöver de övriga tillgängliga uppgifterna i det skede då riskerna bedöms. Efter bedömningen väljer Skatteförvaltningen en lämplig åtgärd för varje identifierad risk. Åtgärderna kan utgöras av handledning, rådgivning, kontrollbesök och skattegranskning. Med stöd av direktivet kan land-för-land-rapporten också användas som grund för Skatteförvaltningens tilläggsutredningar. Påförande av skatt i situationer som gäller internprissättning sker i fortsättningen i enlighet med tillämpningsvillkoren i 31 § i lagen om beskattningsförfarande. Sålunda ska inte enbart land-för-land-rapporten, utan också andra uppgiftskällor alltid användas och vid behov tilläggsuppgifter begäras av den skattskyldige innan ett tillägg med anledning av internprissättning görs till den beskattningsbara inkomsten. Direktivet avviker inte från OECD:s riktlinjer i fråga om användningen av uppgifterna i land-för-land-rapporten.

3 Propositionens konsekvenser

En ändring av bestämmelserna om dokumentationen av internprissättningen så att de motsvarar de föreslagna bestämmelserna medför ökade skatterelaterade kostnader för de företag som är dokumentationsskyldiga. Det är dock endast fråga om en uppdatering av de nuvarande skyldigheterna och det ska inte föreskrivas om skyldigheter som är helt nya, vilket för sin del begränsar de kostnader som lagändringarna medför. I synnerhet när det gäller koncernuppgifterna torde företagen och koncernerna bli tvungna att i vilket fall som helst ta fram motsvarande innehåll, eftersom de här uppgifterna i enlighet med OECD:s rekommendationer ska lämnas till skatteförvaltningen i alla stater där företaget har verksamhet som en del av dokumentationen av internprissättningen.

Den landsspecifika utredningsskyldigheten inom beskattningen är i regel begränsad till att gälla endast sådana företag som har minst en utländsk part eller ett fast driftställe i utlandet och som inte står under bestämmande inflytande av någon annan part. De är alltså i praktiken det yttersta moderföretaget i en koncern. Dessutom krävs det att den globala omsättningen uppgår till minst 750 miljoner euro under den räkenskapsperiod som föregår den period som ska rapporteras. Enligt grova uppskattningar uppfyller färre än 100 företag de här villkoren i Finland. I bestämmelsen föreslås en skyldighet för dem som är så kallade utredningsskyldiga i

andra hand att lämna in uppgifterna i land-för-land-rapporten och detta kommer att öka antalet rapporteringsskyldiga, om de här uppgifterna inte genom automatiskt utbyte av upplysningar fås av de yttersta moderföretagens stat eller jurisdiktion. Enligt Skatteförvaltningens preliminära beräkningar uppgår antalet möjliga rapporteringsskyldiga i andra hand till under 2 000. Även de föreslagna bestämmelserna om land-för-land-rapporterna bygger på OECD:s rekommendationer och rådets direktiv. Med anledning av detta torde de ovannämnda företagen och koncernerna i vilket fall som helst bli tvungna att utarbeta och lämna in utredningarna i fråga till skatteförvaltningarna i de andra staterna. De föreslagna bestämmelserna kommer därmed inte att medföra oskäligen nya kostnader för företagen i relation till de skyldigheter som ålagts dem i de andra staterna.

När det gäller effekten på skatteintäkterna kan man konstatera att intäkterna från samfundsskatten uppgick till ca 4,6 miljarder euro skatteåret 2013. Då skatteinkomsterna ska tryggas står övervakningen av internprissättningen och den gränsöverskridande affärsverksamheten också allmänt i fokus. Enligt Tullens statistik över varuhandeln uppgick värdet av exporten och importen till drygt 114 miljarder euro 2013. De stora företagens andel av exporten var över 85 procent och av importen över 70 procent. Utöver detta uppgick exporten och importen av tjänster till sammanlagt över 27 miljarder euro enligt uppgifter från Statistikcentralen.

Det antas att två tredjedelar av världshandeln utgörs av internhandel inom koncerner. Utgående från de statistiska uppgifter som presenteras ovan kan det därför antas att finländska företag årligen bedriver handel med varor och tjänster med företag i intressegemenskap till ett belopp som uppgår till tiotals miljarder euro. När man utöver den interna handeln med varor och tjänster inom koncerner även beaktar transaktioner mellan andra parter i intressegemenskap är inverkan på samfundsskatten betydande. Effektiv skattekontroll har betydande inverkan på samfundsskatteintäkterna. Förutom effektiv skattekontroll påverkas samfundsskatteintäkterna också av hur väl företagen själva fastställer de marknadsmässiga villkoren för de transaktioner som genomförts i intressegemenskap. Då den föreslagna dokumentationen av internprissättningen och land-för-land-rapporten för beskattningen har utarbetats noggrant hjälper de som sådana företaget att upptäcka avvikelser från principen om marknadsmässiga villkor. Då är det inte nödvändigt att justera den beskattningsbara inkomsten i deklarationen genom kontrollåtgärder från Skatteförvaltningen och den betalda samfundsskatten ligger till denna del i regel på rätt nivå.

Förslaget till ändring av lagstiftningen om internprissättningen innebär inte något omedelbart personalbehov inom Skatteförvaltningen, men det krävs ändringar i Skatteförvaltningens informationssystem. Enligt Skatteförvaltningens bedömning kräver ändringarna av land-för-land-rapporteringen investeringsanslag på åtminstone ca 500 000 euro. Man borde även satsa på utbildning för personalen och ökad information till de skattskyldiga.

4 Beredningen av propositionen

Regeringspropositionen har beretts vid finansministeriet. Propositionen var ute på remiss i december 2015. Dessutom ordnades en andra remissbehandling om land-för-land-rapporten för beskattningen i maj 2016. Vid den första remissbehandlingen lämnades på begäran utlåtanden av arbets- och näringsministeriet, Skatteförvaltningen, Finlands näringsliv rf, Finanssialan Keskusliitto - Finansbranschens Centralförbund ry, Centralhandelskammaren, Familjeföretagens förbund rf, Finlands Advokatförbund rf, Finlands Revisorer rf, Suomen Veroasiantuntijat ry, Skattebetalarnas Centralförbund rf, professor Reijo Knuutinen och professor Seppo Penttilä. Yttranden gavs också av Fackförbundet Pro rf, Suomen pääomasijoitusyhdistys ry, Teknologiindustrin rf och Tjänstemannacentralorganisationen STTK rf. Vid den andra remissbehandlingen lämnades utlåtanden av Skatteförvaltningen, Finlands näringsliv rf, Finanssialan

RP 142/2016 rd

Keskusliitto - Finansbranschens Centralförbund ry, Centralhandelskammaren, Finlands Advokatförbund rf, Finlands Revisorer rf och Skattebetalarnas Centralförbund rf.

I propositionen har de ställningstaganden som framkom vid remissbehandlingarna beaktats bland annat genom förslaget att det ska vara möjligt att under vissa förutsättningar lämna uppgifterna om koncernen i internprissättningsdokumentationen endast för det affärsområde som den skattskyldige tillhör. Dessutom föreligger enligt propositionen inte skyldighet att lämna uppgifter om koncernen, om den skattskyldige endast genomfört mindre transaktioner med parter i intressegemenskap. Genom de här ändringarna försöker man beakta de administrativa konsekvenser som kraven på dokumentation av internprissättningen medför för de skattskyldiga på ett sätt som inte försvårar Skatteförvaltningens myndighetsverksamhet. När det gäller land-för-land-rapporten för beskattningen har ställningstagandena i utlåtandena beaktats bland annat i bestämmelserna om tidpunkten för skyldigheterna att lämna information om rapporten.

5 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2017.

Lagen om beskattningsförfarande ska tillämpas första gången vid beskattningen för de skatteår som börjar den 1 januari 2017 eller därefter. Enligt förslaget ska 14 d och 14 e § samt 32 § 5 mom. tillämpas första gången på uppgifter som ska lämnas om räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2016 eller därefter. Den anmälan för räkenskapsperiod 2016 som avses i 14 d § 9 moment ges dock före den 1 juni 2017 om räkenskapsperioden har löpt ut före det.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 14 b §, sådan den lyder i lag 1041/2006, samt
fogas till lagen nya 14 d och 14 e § samt till 32 §, sådan den lyder i lagarna 907/2001, 565/2004, 1079/2005 och 1041/2006, ett nytt 5 mom., varvid det nuvarande 5 och 6 mom. blir 6 och 7 mom., som följer:

2 kap.

Deklarationskyldighet

14 b §

Innehållet i en dokumentation av internprissättning

En dokumentation av internprissättning ska innehålla följande uppgifter om en koncern:

- 1) organisationsstruktur,
- 2) en beskrivning av affärsverksamheten,
- 3) en beskrivning av verksamhet som hänför sig till immateriella tillgångar,
- 4) en beskrivning av finansieringsverksamheten,
- 5) ett bokslut eller om ett sådant saknas motsvarande befintliga uppgifter,
- 6) uppgifter om sådana på förhand meddelade ställningstaganden och överenskommelser om gränsöverskridande allokering av inkomster inom beskattningen.

En dokumentation av internprissättning ska innehålla följande uppgifter om den skattskyldige:

- 1) en beskrivning av organisations- och förvaltningsstrukturen,
- 2) uppgifter om affärsverksamheten,
- 3) en beskrivning av relationer i intressegemenskap,
- 4) uppgifter om transaktioner mellan parter i intressegemenskap samt transaktioner mellan företaget och dess fasta driftställe,
- 5) en funktionsanalys av transaktioner mellan parter i intressegemenskap samt transaktioner mellan företaget och dess fasta driftställe,
- 6) en jämförbarhetsanalys och tillgängliga uppgifter om jämförelseobjekten,
- 7) en beskrivning av vald internprissättningsmetod och dess tillämpning,
- 8) ett bokslut eller om ett sådant saknas motsvarande befintliga uppgifter,
- 9) sådana på förhand meddelade ställningstaganden och överenskommelser inom beskattningen som gäller den skattskyldiges transaktioner i en intressegemenskap och som inte meddelats av Finland eller där Finland inte är avtalspart.

Med koncern avses en koncern enligt 1 kap. 6 § i bokföringslagen eller i motsvarande utländska bestämmelser. Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas också på sådana utländska företag som har ett fast driftställe i Finland men inte hör till någon koncern.

De uppgifter som avses i 1 mom. kan läggas fram endast för det självständigt fungerande och avgränsbara affärsverksamhetsområde som den skattskyldige hör till. I enlighet med 1 mom. ska uppgifterna om koncernen dock alltid innehålla uppgifter om hela koncernens centraliserade funktioner och transaktioner. Den skattskyldige ska på uppmaning av Skatte-

RP 142/2016 rd

förvaltningen lägga fram de uppgifter som avses i 1 mom. också med avseende på de övriga affärsverksamhetsområdena.

De uppgifter som avses i 1 mom. krävs inte, om det sammanlagda värdet av transaktionerna mellan den skattskyldige och varje enskild andra part uppgår till högst 500 000 euro under skatteåret. De uppgifter som avses i 2 mom. 5—7 punkten krävs inte, om det sammanlagda värdet av transaktionerna mellan den skattskyldige och den andra parten under skatteåret uppgår till högst 500 000 euro.

14 d §

Land-för-land-rapport för beskattningen

En allmänt skattskyldig, som är en koncerns yttersta moderföretag (*den utredningsskyldige*), ska till Skatteförvaltningen lämna en land-för-land-rapport som ska utarbetas för varje räkenskapsperiod, om

- 1) det till koncernen hör minst en utländsk part förutom den utredningsskyldige, och
- 2) omsättningen enligt koncernresultaträkningen uppgår till minst 750 miljoner euro under den räkenskapsperiod som föregår den räkenskapsperiod som ska utredas.

Med en koncerns yttersta moderföretag avses ett företag som enligt bokföringslagen eller motsvarande utländska bestämmelser är skyldigt att upprätta ett koncernbokslut eller som skulle vara skyldigt att göra detta i det fall att företagets andelar i eget kapital är föremål för handel på en värdepappersbörs inom den jurisdiktion där det har sin skatterättsliga hemvist. En förutsättning är dessutom att företaget inte står under direkt eller indirekt bestämmande inflytande av en sådan part som är skyldig att upprätta ett koncernbokslut.

Med koncernresultaträkning avses en sådan koncernresultaträkning som upprättats i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande standarder. Om ett koncernbokslut inte upprättats i enlighet med internationella redovisningsstandarder, används ett koncernbokslut som upprättats i enlighet med bokföringslagstiftningen i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och om sådana bokslut saknas används ett bokslut som upprättats i enlighet med motsvarande bestämmelser.

En land-för-land-rapport ska också ges in av en allmänt skattskyldig som inte hör till en koncern och som i utlandet har ett sådant fast driftställe som avses i bilaga III till rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2016/881, och vars omsättning under den räkenskapsperiod som föregår den räkenskapsperiod som ska utredas uppgår till minst 750 miljoner euro.

En allmänt skattskyldig, som inte är en koncerns yttersta moderföretag, och ett sådant fast driftställe i en koncern som avses i bilaga III till rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2016/881, (*utredningsskyldig i andra hand*) ska ge in en land-för-land-rapport till Skatteförvaltningen för varje räkenskapsperiod, om omsättningen enligt koncernresultaträkningen uppgår till minst 750 miljoner euro under den räkenskapsperiod som föregår den räkenskapsperiod som ska utredas. Dessutom krävs att det utländska yttersta moderföretaget i koncernen

- 1) inte är skyldigt att utarbeta en land-för-land-rapport,
- 2) har skatterättslig hemvist i en sådan jurisdiktion utanför Europeiska unionen med vilken Finland har ett internationellt avtal enligt direktivet men inte ett avtal om utbyte av upplysningar om land-för-land-rapporter för beskattningen senast vid tidpunkten för lämnande av land-för-land-rapporten, eller
- 3) har skatterättslig hemvist i jurisdiktion där det skett ett sådant systemsammanbrott som avses i bilaga III punkt 14 till direktivet och Skatteförvaltningen har gjort en anmälan om detta.

Den som är utredningsskyldig i andra hand är skyldig att lämna endast sådan information som den utredningsskyldiga erhållit eller inhämtat och som denne förfogar över, om det utländska yttersta moderföretaget i koncernen har vägrat tillhandahålla uppgifter och det har gjorts en anmälan om vägran.

En skyldighet enligt 5 och 6 mom. att i andra hand lämna uppgifter i en land-för-land-rapport föreligger inte, om det utländska yttersta moderföretaget i koncernen har anvisat en till koncernen hörande part med skatterättslig hemvist i Europeiska unionen att lämna en land-för-land-rapport i enlighet med kraven. Skyldighet att lämna uppgifter föreligger inte heller, om det utländska yttersta moderföretaget i koncernen utsett en annan part i koncernen (*utsedd utredningsskyldig*) att ge in land-för-land-rapporten till skattemyndigheten i dennes skatterättsliga hemvist som ligger utanför Europeiska unionen. Dessutom krävs att

1) jurisdiktionen där den utsedde utredningsskyldige har sin skatterättsliga hemvist kräver att land-för-land-rapporter ges in,

2) det finns ett avtal om utbyte av upplysningar om land-för-land-rapporter mellan Finland och jurisdiktionen där den utsedde utredningsskyldige har sin skatterättsliga hemvist, senast vid tidpunkten för lämnande av land-för-land-rapporten,

3) jurisdiktionen där den utsedde utredningsskyldige har sin skatterättsliga hemvist inte har underrättat Skatteförvaltningen om ett systemsammanbrott,

4) det har gjorts en anmälan om den som ska ge in land-för-land-rapporten till jurisdiktionen där den utsedde utredningsskyldige har sin skatterättsliga hemvist, och

5) en anmälan om den utsedde utredningsskyldige har getts in till Skatteförvaltningen.

Det som föreskrivs i 5—7 mom. tillämpas också på utländska företag som inte hör till en koncern och som i Finland har ett fast driftställe enligt bilaga III till rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2016/881.

En anmälan om den som ska lämna in land-för-land-rapporten för beskattningen ska ges in till Skatteförvaltningen. Anmälan ska ges in av en allmänt skattskyldig och av ett fast driftställe som avses i bilaga III till rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2016/881, som

1) hör till en koncern till vilken det hör minst en utländsk part och vars omsättning enligt koncernresultaträkningen uppgår till minst 750 miljoner euro under den räkenskapsperiod som föregår den som ska utredas, eller

2) hör till ett företag vars omsättning uppgår till minst 750 miljoner euro under den räkenskapsperiod som föregår den som ska utredas och till vilket det hör minst ett i utlandet beläget fast driftställe enligt bilaga III till direktivet eller ett utländskt företag som i Finland har ett fast driftställe enligt bilaga III till direktivet.

Det som i 1—9 mom. föreskrivs om allmänt skattskyldiga tillämpas också på öppna bolag och kommanditbolag samt på en part, som är organiserad enligt finsk lag men som inte har en skatterättslig hemvist i Finland eller i utlandet.

En anmälan enligt 9 mom. ska ges in till Skatteförvaltningen den sista dagen av den räkenskapsperiod som utreds. Land-för-land-rapporten och anmälan om vägran enligt 6 mom. ska ges in inom tolv månader efter den sista dagen i den räkenskapsperiod som utreds. Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om innehållet av den anmälan som anges i 9 mom. samt av land-för-land-rapporten och om hur de ska ges in.

14 e §

Innehållet i en land-för-land-rapport för beskattningen

En land-för-land-rapport ska innehålla följande landsspecifika uppgifter om de parter som hör till koncernen eller företaget:

1) intäkter,

RP 142/2016 rd

- 2) vinst eller förlust före skatt,
- 3) inbetald och upplupen inkomstskatt samt källskatt,
- 4) det egna kapitalets bokföringsvärde,
- 5) ackumulerade vinstmedel,
- 6) antal anställda,
- 7) andra materiella tillgångar än kontanter och andra penningmedel.

Den land-för-land-rapporten ska innehålla också uppgifter om de parter som hör till koncernen eller företaget, arten av deras verksamhet, samt de uppgiftskällor och den valuta som använts.

32 §

Skatteförhöjning

Om den som enligt 14 d § ska ge in en anmälan och en land-för-land-rapport för beskattningen inte har fullgjort denna skyldighet inom den föreskrivna tidsfristen eller har fullgjort den med väsentliga fel eller brister, kan den påföras en skatteförhöjning om högst 25 000 euro.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för de skatteår som börjar den 1 januari 2017 eller därefter.

Lagens 14 d och 14 e § samt 32 § 5 mom. tillämpas första gången på uppgifter som ska lämnas om räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2016 eller därefter. Den anmälan för räkenskapsperiod 2016 som avses i 14 d § 9 moment ges dock före den 1 juni 2017 om räkenskapsperioden har löpt ut före det.

2.

Lag

om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet (185/2013) 1 § 1 mom., 2 § 4 punkten och 3 §, sådana de lyder i lag 1703/2015, samt *fogas* till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1703/2015, en ny 5 punkt som följer:

1 §

Genomförande av direktivet

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, nedan *handräckningsdirektivet*, sådant det lyder senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2016/881, ska iakttas som lag, om inte något annat följer av denna lag.

2 §

Tillämpningsområde

I enlighet med denna lag och handräckningsdirektivet

4) lämnas upplysningar om rapporteringspliktiga konton till behöriga myndigheter i andra medlemsstater,

5) lämnas upplysningar om land-för-land-rapporter för beskattningen till andra berörda medlemsstater och till alla medlemsstater upplysningar om vägran att lämna en land-för-land-rapport för beskattningen.

3 §

Samarbetsformer

Samarbetet omfattar utbyte av upplysningar utan föregående begäran, utbyte av upplysningar på begäran, automatiskt utbyte av upplysningar om specificerade kategorier av inkomst och kapital, lämnande av upplysningar om rapporteringspliktiga konton genom automatiskt utbyte av upplysningar, lämnande av upplysningar om land-för-land-rapporter för beskattningen genom automatiskt utbyte av upplysningar, rätt för tjänstemän som bemyndigats av en behörig myndighet i en medlemsstat att närvara vid kontor och medverka i administrativa utredningar i en annan medlemsstat, samtida kontroller, delgivning och givande av återkoppling på det sätt som föreskrivs i handräckningsdirektivet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

RP 142/2016 rd

Helsingfors den 15 september 2016

Statsminister

Juha Sipilä

Finansminister Petteri Orpo

1.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 14 b §, sådan den lyder i lag 1041/2006, samt
fogas till lagen nya 14 d och 14 e § samt till 32 §, sådan den lyder i lagarna 907/2001, 565/2004, 1079/2005 och 1041/2006, ett nytt 5 mom., varvid det nuvarande 5 och 6 mom. blir 6 och 7 mom., som följer:

Gällande lydelse

2 kap

Deklarationsskyldighet

14 b §

Innehållet i dokumentationen av internprissättningen

Dokumentationen av internprissättningen skall innehålla

- 1) en beskrivning av affärsverksamheten,
- 2) en beskrivning av relationer i intresse- gemenskap,
- 3) uppgifter om transaktioner mellan parter i intressegemenskap samt transaktioner mellan företaget och dess fasta driftställe,
- 4) en funktionsanalys av transaktioner mellan parter i intressegemenskap samt transaktioner mellan företaget och dess fasta driftställe,
- 5) en jämförbarhetsanalys inklusive tillgängliga uppgifter om jämförelseobjekten,
- 6) en beskrivning av vald internprissättningsmetod och dess tillämpning.

Föreslagen lydelse

2 kap.

Deklarationsskyldighet

14 b §

Innehållet i en dokumentation av internprissättning

En dokumentation av internprissättning ska innehålla följande uppgifter om en koncern:

- 1) *organisations struktur,*
- 2) *en beskrivning av affärsverksamheten,*
- 3) *en beskrivning av verksamhet som hänför sig till immateriella tillgångar,*
- 4) *en beskrivning av finansieringsverksamheten,*
- 5) *ett bokslut eller om ett sådant saknas motsvarande befintliga uppgifter,*
- 6) *uppgifter om sådana på förhand meddelade ställningstaganden och överenskommelser om gränsöverskridande allokering av inkomster inom beskattningen.*

En dokumentation av internprissättning ska innehålla följande uppgifter om den skattskyldige:

- 1) *en beskrivning av organisations- och förvaltningsstrukturen,*
- 2) *uppgifter om affärsverksamheten,*
- 3) *en beskrivning av relationer i intresse- gemenskap,*
- 4) *uppgifter om transaktioner mellan parter i intressegemenskap samt transaktioner*

Gällande lydelse

Ovan i 1 mom. 4—6 punkten avsedda uppgifter krävs inte, om det sammanlagda värdet av transaktionerna mellan den skattskyldige och den andra parten under skatteåret uppgår till högst 500 000 euro.

Föreslagen lydelse

mellan företaget och dess fasta driftställe,

5) en funktionsanalys av transaktioner mellan parter i intressegemenskap samt transaktioner mellan företaget och dess fasta driftställe,

6) en jämförbarhetsanalys och tillgängliga uppgifter om jämförelseobjekten,

7) en beskrivning av vald internprissättningsmetod och dess tillämpning,

8) ett bokslut eller om ett sådant saknas motsvarande befintliga uppgifter,

9) sådana på förhand meddelade ställningstaganden och överenskommelser inom beskattningen som gäller den skattskyldiges transaktioner i en intressegemenskap och som inte meddelats av Finland eller där Finland inte är avtalspart.

Med koncern avses en koncern enligt 1 kap. 6 § i bokföringslagen eller i motsvarande utländska bestämmelser. Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas också på sådana utländska företag som har ett fast driftställe i Finland men inte hör till någon koncern.

De uppgifter som avses i 1 mom. kan läggas fram endast för det självständigt fungerande och avgränsbara affärsverksamhetsområde som den skattskyldige hör till. I enlighet med 1 mom. ska uppgifterna om koncernen dock alltid innehålla uppgifter om hela koncernens centraliserade funktioner och transaktioner. Den skattskyldige ska på uppmaning av Skatteförvaltningen lägga fram de uppgifter som avses i 1 mom. också med avseende på de övriga affärsverksamhetsområdena.

De uppgifter som avses i 1 mom. krävs inte, om det sammanlagda värdet av transaktionerna mellan den skattskyldige varje enskild andra part uppgår till högst 500 000 euro under skatteåret. De uppgifter som avses i 2 mom. 5—7 punkten krävs inte, om det sammanlagda värdet av transaktionerna mellan den skattskyldige och den andra parten under skatteåret uppgår till högst 500 000 euro.

14 d §

Land-för-land-rapport för beskattningen

En allmänt skattskyldig, som är en koncerns yttersta moderföretag (den utrednings-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

skyldige), ska till Skatteförvaltningen lämna en land-för-land-rapport som ska utarbetas för varje räkenskapsperiod, om

- 1) det till koncernen hör minst en utländsk part förutom den utredningsskyldige, och
- 2) omsättningen enligt koncernresultaträkningen uppgår till minst 750 miljoner euro under den räkenskapsperiod som föregår den räkenskapsperiod som ska utredas.

Med en koncerns yttersta moderföretag avses ett företag som enligt bokföringslagen eller motsvarande utländska bestämmelser är skyldigt att upprätta ett koncernbokslut eller som skulle vara skyldigt att göra detta i det fall att företagets andelar i eget kapital är föremål för handel på en värdepappersbörs inom den jurisdiktion där det har sin skatterättsliga hemvist. En förutsättning är dessutom att företaget inte står under direkt eller indirekt bestämmande inflytande av en sådan part som är skyldig att upprätta ett koncernbokslut.

Med koncernresultaträkning avses en sådan koncernresultaträkning som upprättats i enlighet med de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande standarder. Om ett koncernbokslut inte upprättats i enlighet med internationella redovisningsstandarder, används ett koncernbokslut som upprättats i enlighet med bokföringslagstiftningen i en medlemsstat i Europeiska unionen eller i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och om sådana bokslut saknas används ett bokslut som upprättats i enlighet med motsvarande bestämmelser.

En land-för-land-rapport ska också ges in av en allmänt skattskyldig som inte hör till en koncern och som i utlandet har ett sådant fast driftställe som avses i bilaga III till rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2016/881, och vars omsättning under den räkenskapsperiod som föregår den räkenskapsperiod som ska utredas uppgår till minst 750 miljoner euro.

En allmänt skattskyldig, som inte är en koncerns yttersta moderföretag, och ett sådant fast driftställe i en koncern som avses i bilaga III till rådets direktiv 2011/16/EU om

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2016/881, (**utredningsskyldig i andra hand**) ska ge in en land-för-land-rapport till Skatteförvaltningen för varje räkenskapsperiod, om omsättningen enligt koncernresultaträkningen uppgår till minst 750 miljoner euro under den räkenskapsperiod som föregår den räkenskapsperiod som ska utredas. Dessutom krävs att det utländska yttersta moderföretaget i koncernen

1) inte är skyldigt att utarbeta en land-för-land-rapport,

2) har skatterättslig hemvist i en sådan jurisdiktion utanför Europeiska unionen med vilken Finland har ett internationellt avtal enligt direktivet men inte ett avtal om utbyte av upplysningar om land-för-land-rapporter för beskattningen senast vid tidpunkten för lämnande av land-för-land-rapporten, eller

3) har skatterättslig hemvist i jurisdiktion där det skett ett sådant systemsammanbrott som avses i bilaga III punkt 14 till direktivet och Skatteförvaltningen har gjort en anmälan om detta.

Den som är utredningskyldig i andra hand är skyldig att lämna endast sådan information som den utredningskyldiga erhållit eller inhämtat och som denne förfogar över, om det utländska yttersta moderföretaget i koncernen har vägrat tillhandahålla uppgifter och det har gjorts en anmälan om vägran.

En skyldighet enligt 5 och 6 mom. att i andra hand lämna uppgifter i en land-för-land-rapport föreligger inte, om det utländska yttersta moderföretaget i koncernen har anvisat en till koncernen hörande part med skatterättslig hemvist i Europeiska unionen att lämna en land-för-land-rapport i enlighet med kraven. Skyldighet att lämna uppgifter föreligger inte heller, om det utländska yttersta moderföretaget i koncernen utsett en annan part i koncernen (**utsedd utredningskyldig**) att ge in land-för-land-rapporten till skattemyndigheten i dennes skatterättsliga hemvist som ligger utanför Europeiska unionen. Dessutom krävs att

1) jurisdiktionen där den utsedde utredningskyldige har sin skatterättsliga hemvist kräver att land-för-land-rapporter ges in,

2) det finns ett avtal om utbyte av upplys-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ningar om land-för-land-rapporter mellan Finland och jurisdiktionen där den utsedde utredningsskyldige har sin skatterättsliga hemvist, senast vid tidpunkten för lämnande av land-för-land-rapporten,

3) jurisdiktionen där den utsedde utredningsskyldige har sin skatterättsliga hemvist inte har underrättat Skatteförvaltningen om ett systemsammanbrott,

4) det har gjorts en anmälan om den som ska ge in land-för-land-rapporten till jurisdiktionen där den utsedde utredningsskyldige har sin skatterättsliga hemvist, och

5) en anmälan om den utsedde utredningsskyldige har getts in till Skatteförvaltningen.

Det som föreskrivs i 5—7 mom. tillämpas också på utländska företag som inte hör till en koncern och som i Finland har ett fast driftställe enligt bilaga III till rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2016/881.

En anmälan om den som ska lämna in land-för-land-rapporten för beskattningen ska ges in till Skatteförvaltningen. Anmälan ska ges in av en allmänt skattskyldig och av ett fast driftställe som avses i bilaga III till rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, sådant det lyder senast ändrat genom rådets direktiv (EU) 2016/881, som

1) hör till en koncern till vilken det hör minst en utländsk part och vars omsättning enligt koncernresultaträkningen uppgår till minst 750 miljoner euro under den räkenskapsperiod som föregår den som ska utredas, eller

2) hör till ett företag vars omsättning uppgår till minst 750 miljoner euro under den räkenskapsperiod som föregår den som ska utredas och till vilket det hör minst ett i utlandet beläget fast driftställe enligt bilaga III till direktivet eller ett utländskt företag som i Finland har ett fast driftställe enligt bilaga III till direktivet.

Det som i 1—9 mom. föreskrivs om allmänt skattskyldiga tillämpas också på öppna bolag och kommanditbolag samt på en part, som är organiserad enligt finsk lag men som inte har en skatterättslig hemvist i Finland eller i utlandet.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

En anmälan enligt 9 mom. ska ges in till Skatteförvaltningen den sista dagen av den räkenskapsperiod som utreds. Land-för-land-rapporten och anmälan om vägran enligt 6 mom. ska ges in inom tolv månader efter den sista dagen i den räkenskapsperiod som utreds. Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om innehållet av den anmälan som anges i 9 mom. samt av land-för-land-rapporten och om hur de ska ges in.

14 e §

Innehållet i en land-för-land-rapport för beskattningen

En land-för-land-rapport ska innehålla följande landsspecifika uppgifter om de parter som hör till koncernen eller företaget:

- 1) intäkter,
- 2) vinst eller förlust före skatt,
- 3) inbetald och upplupen inkomstskatt samt källskatt,
- 4) det egna kapitalets bokföringsvärde,
- 5) ackumulerade vinstmedel,
- 6) antal anställda,
- 7) andra materiella tillgångar än kontanter och andra penningmedel.

Den land-för-land-rapporten ska innehålla också uppgifter om de parter som hör till koncernen eller företaget, arten av deras verksamhet, samt de uppgifskällor och den valuta som använts.

32 §

Skatteförhöjning

32 §

Skatteförhöjning

Om den som enligt 14 d § ska ge in en anmälan och en land-för-land-rapport för beskattningen inte har fullgjort denna skyldighet inom den föreskrivna tidsfristen eller har fullgjort den med väsentliga fel eller brister, kan den påföras en skatteförhöjning om högst 25 000 euro.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för de skatteår som börjar den 1 januari 2017 eller därefter.

RP 142/2016 rd

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Lagens 14 d och 14 e § samt 32 § 5 mom. tillämpas första gången på uppgifter som ska lämnas om räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2016 eller därefter. Den anmälan för räkenskapsperiod 2016 som avses i 14 d § 9 moment ges dock före den 1 juni 2017 om räkenskapsperioden har löpt ut före det.

2.

Lag

om ändring av lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG samt om tillämpning av direktivet (185/2013) 1 § 1 mom., 2 § 4 punkten och 3 §, sådana de lyder i lag 1703/2015, samt *fogas* till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1703/2015, en ny 5 punkt som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

1 §

Genomförande av direktivet

Genomförande av direktivet

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, nedan *handräckningsdirektivet*, sådant det lyder ändrat genom rådets direktiv 2014/107/EU om *ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning*, ska iakttas som lag, om inte något annat följer av denna lag.

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG, nedan *handräckningsdirektivet*, sådant det lyder *senast* ändrat genom rådets direktiv (EU) 2016/881, ska iakttas som lag, om inte något annat följer av denna lag.

2 §

2 §

Tillämpningsområde

Tillämpningsområde

I enlighet med denna lag och handräckningsdirektivet

I enlighet med denna lag och handräckningsdirektivet

4) lämnas upplysningar om rapporteringspliktiga konton till behöriga myndigheter i andra medlemsstater.

4) lämnas upplysningar om rapporteringspliktiga konton till behöriga myndigheter i andra medlemsstater,

5) lämnas upplysningar om land-för-land-rapporter för beskattningen till andra berörda medlemsstater och till alla medlemsstater upplysningar om vägran att lämna en land-för-land-rapport för beskattningen.

RP 142/2016 rd

Gällande lydelse

3 §

Samarbetsformer

Samarbetet omfattar utbyte av upplysningar utan föregående begäran, utbyte av upplysningar på begäran, automatiskt utbyte av upplysningar om specificerade kategorier av inkomst och kapital, lämnande av upplysningar om rapporteringspliktiga konton genom automatiskt utbyte av upplysningar, rätt för tjänstemän som bemyndigats av en behörig myndighet i en medlemsstat att närvara vid kontor och medverka i administrativa utredningar i en annan medlemsstat, samtida kontroller, delgivning och givande av återkoppling på det sätt som föreskrivs i handräckningsdirektivet.

Föreslagen lydelse

3 §

Samarbetsformer

Samarbetet omfattar utbyte av upplysningar utan föregående begäran, utbyte av upplysningar på begäran, automatiskt utbyte av upplysningar om specificerade kategorier av inkomst och kapital, lämnande av upplysningar om rapporteringspliktiga konton genom automatiskt utbyte av upplysningar, *lämnande av upplysningar om land-för-land-rapporter för beskattningen genom automatiskt utbyte av upplysningar*, rätt för tjänstemän som bemyndigats av en behörig myndighet i en medlemsstat att närvara vid kontor och medverka i administrativa utredningar i en annan medlemsstat, samtida kontroller, delgivning och givande av återkoppling på det sätt som föreskrivs i handräckningsdirektivet.

—————
Denna lag träder i kraft den 20 .
—————